

PRESIDENT : I now put to the vote of the House Demand XIII—Agriculture and Fisheries for Rs. 1,84,087. I take it that the House sanctions it.

The grant was made.

DEMAND XIV—INDUSTRIES.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 1,26,001 under Demand XIV—Industries.

Motion 470.

MR. P. S. MAHOMED :

To reduce the allotment of Rs. 6,106 for office establishment by Rs. 10.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : സർ, ഡയറക്ടറുടെ ഓഫീസ് ഓഫ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് മെൻ്റർലേക്കുവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള 6,106 രൂപായിൽനിന്നും പത്തു രൂപാ കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള എൻ്റെ ഉപക്ഷേപത്തെ ഈ സഭമുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൻ്റെ പ്രധാനഉദ്ദേശം ഇവിടെ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിയിൽവരുന്നില്ലെന്നും അതിലേക്കു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻ്റ് വേണ്ടവിധം പ്രവൃത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും ഈ കൗൺസിലിൻ്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിൻ്റെ സാമ്പത്തികമായ ഔന്നത്യം ആ രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായത്തിൻ്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. അമേരിക്കയിലും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ള കോടീശ്വരന്മാരുടെ സംഖ്യ എത്രമാത്രമാണെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞു അറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള കോടീശ്വരന്മാരുടേയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനോടു അടുത്തുള്ള ആളുകളുടേയോ സംഖ്യ എത്ര തുച്ഛമായിട്ടുമാത്രമെ ഉള്ളൂ എന്നും അറിയാം. കഴിഞ്ഞ ഒരുദിവസം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻ്റ് അവർകൾ സാമ്പത്തികനിചയിൽ വളരെ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന അമേരിക്കയോടും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നതു സാഹസമാണ് എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. ഒരു വ്യവസായരാജ്യവുമായിട്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ എത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു സ്ഥാനത്താണ് നാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരു കാഷ്വൽ രാജ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു വകയില്ല. വെറും കൃഷികൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ കഴിക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം നാം എത്രകാലം തന്നെ പരിശ്രമിച്ചാലും നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരുവിധം സുഖമായി കഴിച്ചുകൂടാം എന്നല്ലാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻ്റെ സാമ്പത്തികമായ നില വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉയർത്തുന്നതിന് സാധി

[Mr. P. S. Mahomed.]

ക്കുന്നതല്ല. അതിന് എന്തെല്ലാം ചെയ്യണം എന്നു ആലോചിച്ചാൽ ഒന്നാമതായിട്ടു കാണുന്നത് നമ്മുടെ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യം കാർഷികരാജ്യമായതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ യുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ മുന്നോട്ടു വരുന്നതിന് നമുക്കുള്ള പോലെ ഉള്ള സൗകര്യം മറ്റൊരാജ്യക്കാർക്കു അത്ര സുലഭമായി കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു സംശയമാണ്. എന്നാൽ പൊതുവെ ജനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റും വേണ്ടവിധത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാത്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം വ്യവസായത്തിൽ ഇനിയും അനാശാസ്യമായി കാണപ്പെടുന്നത്.

ഈ രാജ്യത്ത് മരച്ചീനി ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഡാക്ടർ ബാർക്കറുടെ ഇൻറസ്ട്രിയൽ സർവ്വെ റിപ്പോർട്ടിൽ മരച്ചീനികൊണ്ടുള്ള വ്യവസായം നടത്തുന്നതിനു ഇവിടെ ധാരാളം സൗകര്യം ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ പെൻസിൽ വ്യവസായത്തിനു പന്തളം എന്ന പറയുന്ന സ്ഥലത്ത് വളരെ സൗകര്യം ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : Does the member know that the Economic Development Board has passed a resolution to the effect that reliance could not be made on Dr. Barker's report?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : അവർ നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണോ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന് എനിക്കു സംശയമാണ്. ഡാക്ടർ ബാർക്കറെപ്പോലെ പരിജ്ഞാനമുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുവരികിൽ തീർച്ചയായിട്ടും ഇങ്ങിനെ ഒരുഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കയില്ല എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഡാക്ടർ ബാർക്കറുടെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് ഒരു കൃഷ്ണപിള്ളയെ പെൻസിൽ വ്യവസായം പഠിക്കുന്നതിന് നിയോഗിച്ച് അയക്കുകയും അദ്ദേഹം പഠിച്ചു തിരികെ വരികയും ചെയ്തു എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഇപ്പോൾ ആ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ഒന്നും തന്നെ അറിയുന്നതിന് സാധിക്കുന്നില്ല.

ഇവിടത്തെ തുകൽ വ്യവസായമാകൂറി തൃപ്തികരമായ നിലയിലല്ല നടക്കുന്നത്. അതുപോലെ പട്ടന്തൽ നെയ്ത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കിയാലും ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിന് അനുസരണമായ നിലയിൽ അതു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു സ്ഥാപനം തിരുവിതാംകൂ

റിൽ ഉണ്ടോ എന്നുതന്നെ പലക്കും അറിയുന്നതിനു കൂടി സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ഭംഗി വയ്ക്കേണ്ടതിനുംപറമേ ഗവണ്മെൻറിന്റെ സഹായം കൂടാതെയും ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിന്റെ പ്രോത്സാഹനം കൂടാതെയും ഈ രാജ്യത്തു വേണ്ടവിധത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവന്നിട്ടുള്ള ചില വ്യവസായങ്ങളും ഉണ്ട് എന്നു കൂടി ഗവണ്മെൻറു ആലോചിക്കണം. ഈ വ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രധാനമായുള്ളത് രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക നിലയെ വളരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതും അനേകായിരം തൊഴിലില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കയറുപൊന്നെയ്ത്തുവ്യവസായമാണ്. ഈ വ്യവസായത്തിനെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറും ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറും യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഒരു കാലത്തു അവരുടെ സ്വന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി വിദേശങ്ങളിൽ ഇതിനു സുസ്ഥിരമായ ഒരു മാർക്കറ്റു കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും ആ ദേശങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഈ ചരക്കുകൾക്കു ചിലവില്ലാതെയായി തീരത്തക്കവണ്ണം ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ നെയ്തു് ആരംഭിക്കുകയും വളരെആദായകരമായ രീതിയിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ വളരെ ആദായകരമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു എന്റെ ബഡ്ജറ്റു പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസിഡൻറു അവർകൾ അനുമതിതന്ന മൂന്നു മിന്നിട്ടു സമയംകൊണ്ടു് ഞാൻ വളരെ സാഹസപ്പെട്ടു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

അഞ്ചു പായ് ആലപ്പുഴനിന്നു് അമേരിക്കയായിലേയ്ക്കോ ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കോ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും അഞ്ചു പായുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള കയർ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പതിനേഴുരൂപയാണെന്നു കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം അഞ്ചു പായുണ്ടാക്കി ഇവിടെ നിന്നും അയക്കുന്നതിലും അഞ്ചു പായുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള കയർ ഇവിടെനിന്നും അയക്കുന്നതിലും വ്യത്യാസം വരുന്നതായ പതിനേഴുരൂപയിൽ ഏഴുരൂപ വേലക്കാക്കു് കൂലികൊടുക്കുന്നതിനു മാറ്റിവച്ചാലും പത്തുരൂപ ലാഭംകിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഇതുകൂടാതെ ഒരു പായ്ക്കു രണ്ടു രൂപാവിതം കുറച്ചു് അവർക്കു ഇവിടെ വില്പാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഇതേരീതിയിൽ തന്നെ ഇവിടെ നിന്നും ചകരി കയററിഅയക്കുന്നുണ്ടു് എന്നു മി: കരുണാകരൻ പറയുകയുണ്ടായി. കയറിനേക്കാൾ ലാഭമായും ചിലവു കുറച്ചും ചകരി വാങ്ങിക്കാൻ സാധിക്കും. കയറിനേക്കാൾ ടണ്ണേജ് ചകരിയ്ക്കു് കുറവായിരിക്കും. ഇതുകൊണ്ടു് അവർക്കു ക

[Mr. P. S. Mahomed.]

യറുപാ നെയ്യുണ്ടാക്കാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ടാകുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല കയറു പിരിക്കുന്ന തൊഴിൽ കൂടി അന്യ ദേശങ്ങളിലേക്കു അപഹരിച്ചു കൊണ്ടു പോകുവാനും ഇടയാകുന്നു. ഈ വിധത്തിലായാൽ ഒടുവിൽ തൊണ്ടു തല്പക എന്നൊരു വ്യവസായമല്ലാതെ നമുക്കു മറ്റെന്തെങ്കിലും തെവയും. അതിന്റെ ഫലം മുഴുവനും അന്യദേശക്കാർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്കൂപ്പയിൻ മാറ്റിനെ സംബന്ധിച്ച് അതിലേക്കു മാക്കറുക ഞുപിടിച്ചു കൊടുത്തില്ലെന്നു ഡയറക്ടറെ മി: ജി. പി. നീലകണ്ഠപിള്ള ഇവിടെ കുറുപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ മാക്കറുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു അവയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടവരുമത്രെ ഗവണ്മെന്റിനും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനും ഉണ്ടെന്നുള്ള സംശയം ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ മറ്റുപല വ്യവസായങ്ങളും ഇവിടെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. അതിലേക്കു ഗവണ്മെന്റും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും കരകൂട്ടിത്തുടങ്ങിയാൽ മാത്രം മതിയാകുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (Shertallai): സർ, ഈ രാജ്യത്തു നാൾക്കുനാൾ വളർച്ച വരുന്ന തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക നിലയെ നന്നാക്കുന്നതിനും പ്രയോജനപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ് വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്കു വേണ്ടി അടുത്ത കൊല്ലത്തിലേക്കു മൊത്തത്തിൽ ൧,൫൦,൦൦൦ രൂപാ ചിലവു ചെയ്യുന്നതിന്നു നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു കൊണ്ടു ഇപ്പോൾ രാജ്യഭരണറിപ്പോർട്ടിനെ അലങ്കരിക്കുന്നതിനും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉള്ള ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരുകൾ കൊണ്ടു ഇന്നത്തെ സിവിൽ ലിസ്റ്റ് നിറക്കുന്നതിനും അല്ലാതെ ഇതിൽ കൂടുതലായി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്ന് സംശയം കൂടാതെ പറയാം. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉള്ളതു പോലെ ഇത്ര വളരെ എക്സ്പെൻഡ്സും അസിസ്റ്റൻറ് എക്സ്പെൻഡ്സും വേറെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ഇല്ല. ഇതു ഒരു എക്സ്പെൻഡ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാണെന്നുകൂടി വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഈ എക്സ്പെൻഡ്സിൽ നാലു പേരെ ഗവണ്മെ

ൻറിൽ നിന്നും സഹായധനം കൊടുത്തു വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പരിപ്പിച്ചു വരുത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്.

MR. H. B. MAHOMED ROWTHER (*Pattanapuram cum Sherkotta*): ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൊണ്ടു ഉപയോഗമില്ലെങ്കിൽ നിർത്തിക്കളയരുതോ ?

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനെക്കാൾ നിർത്തുന്നതു തന്നെയാണു ഭേദം.

ഈ നാലു പേരെയും പരിപ്പിച്ചു വരുത്തുന്നതിനു ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം രൂപയോളം ചിലവു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ പരിത്തം കഴിഞ്ഞു ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഓരോരുത്തർക്കും ൨൦൦-രൂപ മുതൽ ൪൦൦-രൂപവരെ ശമ്പളം നൽകി. ആവകയ്ക്കു ആണ്ടിൽ ൧൯,൦൦൦ രൂപയോളം ഇപ്പോൾ ചിലവു വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനനുസരണമായി ഈ എക്സ്പെൻഡിചറുകൾക്കൊണ്ടും അസിസ്റ്റന്റുകൾക്കൊണ്ടും യാതൊരു പ്രയോജനവും ഈരാജ്യത്തിനോ ജനങ്ങൾക്കോ സിദ്ധിക്കുന്നില്ല.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): ഈ എക്സ്പെൻഡിചറുകൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും കളഞ്ഞാൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു നന്നാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഈ എക്സ്പെൻഡിചറുകൾ കളയണമെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നത്. ധാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്തു വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പരിപ്പിച്ചു വരുത്തി അവരെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിയമിച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റോ അല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങളോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്ന സംഗതി ഇവിടെ ആലോചനയ്ക്ക് വിഷയമാകണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): ജനങ്ങൾക്കു ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു കൊണ്ടു ഉപയോഗപ്പെടുത്തില്ലെന്നാണോ പറയുന്നത്?

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തക്കവണ്ണം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നുമില്ല.

എന്റെ ദുസ്സഹിതമാക്കു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും ചോദ്യം ചോദിക്കാൻണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുകയും അതിനു ശേഷം ചോദിച്ചാൽ അവരോടു ഉ

[Mr. Muruvilil Pachu Pillai.]

ത്തരം പറയുകയും ചെയ്യാമെന്നു വാദാനം ചെയ്യുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം തുടരുന്നതിന് അനുമതി ചോദിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഇവിടെ ടാനിംഗ് എക്സ്പെർട്ട് എന്നൊരു തോൽവിദഗ്ദ്ധൻ ഉണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിൽ, അഞ്ചൽ പ്യൂൺസിന്റെ സഞ്ചികൾ, പോലീസുകാരുടെ ബെൽട്ട്, മിലിട്ടറിക്കു ആവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങൾ മുതലായി അനേകം തോൽ സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇപ്പോൾ വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെയുള്ള തോൽ എല്ലാം മദ്രാസ്, ഡിൻഡിക്, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി മുതലായ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കയറി അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും നടത്തിവരുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് വാസ്തവത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. തോൽ വ്യവസായത്തിനും തോൽ സാമാനങ്ങളുടെ പ്രചരണത്തിനും വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുന്നതിനോ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകുന്നതിനോ ഈ തോൽ വിദഗ്ദ്ധനെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോ സാധിക്കുന്നില്ല. എത്ര ലക്ഷം രൂപയുടെ തോൽ ആണ്ടുതോറും ഈ രാജ്യത്ത് ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്ര ലക്ഷം രൂപയുടെ റാമെറീറിയൽസാണ് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഇവിടെ നിന്നും കയറി അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ തോൽവിദഗ്ദ്ധനെക്കൊണ്ടോ, ആ വകുപ്പിനെക്കൊണ്ടോ ഈ രാജ്യത്തേക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു കാണാം. തോൽ ഉറയ്ക്കിടുന്നതിന് മരത്തിന്റെ പട്ട ഇല മുതലായ സാമാനങ്ങൾ വേണം. ഈ വക സകല സൗകര്യങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം പ്രകൃതി നമ്മെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വനങ്ങളിൽ ഇതിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ള സകല സാമാനങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇതിലേക്ക് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു താല്പര്യവും, അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരാനുതകുന്ന വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ തോൽവ്യവസായം വളരെ പ്രചാരത്തിൽ വരുത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ രാജ്യത്തിന് വേണ്ടിടത്തോളമുള്ള തോൽ മുഴുവനും ഈ രാജ്യത്തുതന്നെ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. കറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു ധാരാളം തോൽ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കയറി അയക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതിൽനിന്നും തോൽ വകുപ്പുകൊണ്ടാകട്ടെ തോൽവിദഗ്ദ്ധനെ കൊണ്ടാകട്ടെ യാതൊരു പ്രയോജനവും ജനങ്ങൾക്കില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇനി ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കെമിസ്റ്റ് എന്നൊരു വിഭാഗമാണുണ്ട്. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലിരിക്കുന്ന വകുപ്പിന്റെ പ്രധാനജോലി മഷി ഉണ്ടാക്കുക, ഇലക്ട്രോപ്ലേറ്റിംഗുകൊണ്ട് സപ്ലൈ വെള്ളി ഇവ പുതുക്ക മുതലായവയാണ്. ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കെമിസ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള മഷിയിൽ മുക്കിയ പേനയെ ഉടൻ വെള്ളം ഒഴിച്ചു കഴുകിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അതുകൊണ്ട് എഴുതാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മഷി മുക്കണം. പേന കഴുകണം. പിന്നെയും മഷി മുക്കണം കഴുകണം. എന്നുവേണ്ട മഷി മുക്കുമ്പോൾ എല്ലാം പേനയും കഴുകണം. ഈ മാതിരിമഷികൊണ്ട് എത്രമാത്രം എഴുതാൻ സാധിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ പൂച്ചവേലകൾ കൊണ്ടും പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. യഥാർത്ഥം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് ഇപ്പോൾ ഷെറും പൂച്ചവേലകൾകൊണ്ട് കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ്. അല്ലാതെ ഇതു കൊണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. സപ്ലൈയും വെള്ളിയും പുതുക്കുന്നതിന് ഇവിടെ എത്രപേർ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്? അതിനെ തൊഴിലാക്കി സ്വീകരിച്ച് അതുകൊണ്ടു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നവർ എത്രയുണ്ട്? എന്നുനോക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥം ബോധ്യപ്പെടും.

MR. REVATINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നടത്തുന്ന സകല സംഗതികളും എക്സ്പെരിമെന്റൽ സ്റ്റേജിലാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാമോ?

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertalai*): എക്സ്പെരിമെന്റൽ സ്റ്റേജിൽ ഇനി എത്ര കാലമിരിക്കണം? ഈ സ്റ്റേജ് കഴിഞ്ഞു മുന്നോട്ടു വരുന്നതിനു ഇനി എത്രകാലം വേണം? എല്ലാക്കാലത്തും എക്സ്പെരിമെന്റൽ സ്റ്റേജിൽ കഴിഞ്ഞാൽപോരെല്ലാം.

അതുപോലെ തന്നെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഇഞ്ചിനീയർ എന്നൊരു ജോലി ഗവണ്മെന്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഒരുവിധം പുറത്തുകടന്ന് നല്ല ജോലി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം എലക്ട്രിക്കൽ ഇഞ്ചിനീയറായു തീർന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും മോക്ഷം കിട്ടി എന്നുപറയാം.

ഇനി ടെക്സ്റ്റയിൽ എക്സ് പട്ടം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു അസിസ്റ്റന്റുമാണ്. ഇവിടെ ധാരാളം വീവിംഗ് സ്കൂളുകളുണ്ട്. നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള വസ്തുക്കൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കുക, നെയ്യുന്നതിന് ആളുകളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക, നെയ്ത്തിനു വേണ്ട പ്രചാരമുണ്ടാക്കുക ഈ

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai.]

വക സംഗ്രഹികൾ ഒന്നുതന്നെ നടത്തുന്നതിന് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോ നെയ്ത്തു വിഭാഗത്തോ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇനി കാട്ടേജ് ഇൻഡസ്ട്രിയെ സംബന്ധിച്ച് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കാം. മരച്ചീനി അരിയുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു യന്ത്രം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും കുറെ രൂപാ കൊടുത്തു വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു വേണ്ടി ചിലവു ചെയ്ത സംഖ്യ നിരപര്യായമാണ്. യന്ത്രത്തിന്റെ ദ്വാരത്തിനനുസരിച്ച് വണ്ണമുള്ള കിട്ടങ്ങൾ ഇടുകയാണെങ്കിൽ അരിഞ്ഞു വീഴും. കിട്ടങ്ങിന്റെ വണ്ണം കുറഞ്ഞുപോയാൽ ആ കിട്ടങ്ങൾ അരിയാതെ തന്നെ താഴെ വീണുപോകും. കിട്ടങ്ങിന് വണ്ണം കൂടിച്ചാൽ അരഞ്ഞുപോകും. ഈമാതിരിയന്ത്രംകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? ഇതിനേക്കാൾ പത്തുപേരെ ഇരുത്തി ഈ കിട്ടങ്ങൾ അരിയിച്ചാൽ അവർക്കു കൊടുക്കുന്ന കൂലികൊണ്ട് ആ പത്തുപേരുടേയും ചിലവു നടക്കുകയും യന്ത്രത്തിൽ അരിയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കിട്ടങ്ങൾ അരിയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ മരച്ചീനിയുടെ വണ്ണം എല്ലാം ഒരേ തരത്തിലിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചാണ് ഈ യന്ത്രം വരുത്തിയത് എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ആതുരപോലെ തന്നെ 'Assembling of umbrellas' ഇതിലേക്ക് ഇണി, കമ്പി, കാല് ഇതൊക്കെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തണം. ഇതെല്ലാം ചേർത്തു തുന്നിക്കെട്ടി കഴിയുമ്പോൾ ഒരു കടയ്ക്കു നൂ രൂപാ വില വരും. പക്ഷെ കുറെ രൂപാ വിചകൊടുത്തു ആ കട മേടിക്കാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): കോഴിക്കോട്ട് ഇങ്ങനെ വരുത്തി അസംബിൾ ചെയ്തു വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽ വളരെ ആദായം കിട്ടുന്നു എന്ന് അറിയാമോ?

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

PRESIDENT: You have exceeded your time.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഈ നിലയിൽ പ്രയോജനമില്ലാത്ത ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ നിർത്തൽ ചെയ്യുന്നതാണ് ഉത്തമം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

taking the members through the annual reports of the department from 1098 to 1102 and up to date. From the survey which I am attempting, the members on this side of the House will be able to understand something about the working of the department. Before that I would say, Sir, what policy this department was following, I do not know. It has no working programme. There is no continuity of policy and what the department is going to do, what exactly was their business, what they want to achieve, what were their methods—all these things, we do not know. We are kept in the dark and even the Director does not know that. One other remark which I wish to make in this connection is, the attitude of the Government with reference to the working of this department. Government by passing the G. O's. on the departmental administration from the year 1098 to 1103 have adopted a method which is quite unsatisfactory. Government, from the year 1098, after reviewing the work of the department, were making some observations about the working of the department. Sometime ago the Director was given a particular direction in which he was expected to work so that the department may be more useful to the public of Travancore. In the next year's report the Director had nothing to say and the Government had also nothing to say on that. In the next year's report, that is in 1101, the Government repeat the same thing, the Director forgets the thing and the Government as if impotent, forget the same thing without taking any action on the indifference or the laxity in regard to the working of the Department of Industries. Sir, from 1098 onwards I shall give a short history of the experiments conducted by the department. They conducted the following experiments, on glazing, ginger syrup, rubber research, panama hat, a particular variety of fibre available in our State, lace school and the lace industry organised by the Department of Industries, bell metal industry, mapping of underground water supply in the arid tracts of the State, experiments on the minor products available from the forests, which could be worked out on a commercial basis, weaving, assemblage of umbrellas, investigations as to the depth and extent of lime stone bed discovered in Quilon which was subsequently discovered at Nedumgolam and several other artesian well experiments in South Travancore. I have not exhausted the list and every year the Director was spending two or three pages in the report holding out hopes to the Government as well as to the people that he is taking a good deal of interest with reference to the experiments carried on by himself and his subordinates and that he expects to produce good results. After all, Sir, none of these experiments has resulted in arriving at anything substantial to the good of the country or to the department. At one time the Director was saying that weaving and lace industry were nice things, that markets could be found and the Government said that all possible encouragement could be given and the Director must see that it is marketed profitably. For finding a market, I am sorry to tell the House, the Director carried on correspondence for six

years from 1098 onwards and he found no market. Even though this result was announced in 1102 he killed the lace industry by withholding the aid he gave to the school in the year 1098. I am referring to the Administration Report of the year 1098 when a lace industry was compelled to be stopped because the Director withdrew the help rendered to the same.

Then again, Sir, year after year, in 1099 and 1100, the Government were giving directions to the Director of Industries to make an underground survey of the water-supply of Travancore. The experiment was carried on in 1102, a magnificent result was arrived at and the Director said that 41 wells were dug and that from the experiment carried on he found that the deeper the well was dug the better the supply of water (*Laughter*). Another work which was carried on by the department was to trace the lime stone bed which was discovered at Quilon and which was re-discovered somewhere at Nedumgolam. No experiment seems to have been carried on further in regard to that. The people are not aware of the results of the experiments up to this day.

Then, about the economic value of the forest products of the State several experiments were conducted; and the Director will now say "I find that Thambakam bark is a good tanning material". More than this discovery nothing further has been done and the Director may say 'I am making so many proposals'. But nothing has been done, and the Government were instructing the Director year after year. There is no use keeping this department unless you also have an instructional section attached to the tannery. I do not know what has been done with regard to that. Practically nothing has been done and the Government have taken no action in the matter.

Then, pyrrhotite was discovered at Mangamalai. A very costly boring machine was got down and several experiments were conducted at a high cost and nothing came out of that. Therefore the attempt was finally dropped by the department.

Then, the Director, in the Administration Report for the year 1098, said that Panama hats could be manufactured in Travancore because the necessary variety of fibre is found here. The Department was carrying on experiments about the making of Panama hats but nothing has resulted up to the present moment.

Sir, the time at my disposal is very limited. I would like to draw the attention of the members on this side of the House to the working of the department in the years 1101, 1102 and 1103. It is a serious matter. The whole working of the department seems to be just like what the angry mother-in-law said because the daughter-in-law, who had no right to give or to refuse alms, refused alms, the mother-in-law called the beggar back and herself refused alms. In the same way, the Director will not work the department himself nor will he allow others to work and he does not know how to work the department. The department is going on in a lifeless manner without any policy and without any object whatsoever. What is the use of keeping this department?

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Sir, We have got so many experts. There is no use of these experts. I would ask the following question so that the members on the other side of the House may be convinced. What has this department done during the last 16 years of its existence? Even if a layman is appointed he will be able to organise at least half a dozen cottage industries in Travancore; but these experts have not done anything to improve the industries. The department is only a burden to the public of Travancore. With these few words, I also support the motion.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): Sir, I would also rise to support the motion. The Industrial Department has now been in existence for 16 years and it is still only in the experimental stage. I would only suggest, Sir, that before embarking on further experiments, the department may devote its attention to the encouragement of cottage industry. If we examine we could see that every taluk has a special industry of its own. If we examine from the northern end of the State to the southern end, we see there are several industries in different parts. If the department would devote special attention to the encouragement of these industries on improved methods, then, I would say that the Industries department has done a great deal towards the material advancement of the State. Therefore, before embarking on other experiments and resulting in failure as in previous years, I would advise the Director not to spend money on new experiments but to devote his attention to the industries that now exist in our State.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): From the reports published for 1102 and 1103 I am inclined to think that the Director of Industries is attempting to show himself out which the country does not require. For instance, from the loans granted during the year 1102 we see that the Director has given a loan for bakery. This year he has given a loan to a Motor Workshop and another for a bell-metal work, and so on. I simply want to place before the House the fact that the Director of Industries is not in a position to understand the interests of the country and to find out where help should be given. I do not know whether any of the officers of the department has seen the industry that exists in the Kalkulam Taluk. The poor Mahomedans of Kalkulam and Tuckalay manufacture mats from palmyra leaves as well as from grass; and I am sure not even a single expert of the department has appreciated the beautiful work done by these poor half-starving gosha women of the locality. Sir, it is a disgrace, I would say, for the Co-operative Department as well as for the Industries Department not to encourage them. It is the duty of the department to find out the necessities of the people and to give them the necessary help and encouragement.

We do not want any new bell-metal combination. We have got the best Aranmula sort and other sorts which show the ability of our fore-fathers to prepare such rare combinations. We want the department to encourage indigenous industries and to increase the prosperity of the present craftsmen. I would draw the attention of the Director

to this fact. So far as south Travancore is concerned, the department should give suggestions to the weavers by sending instructors to direct these people to improve their dyeing industry and weaving industry. The department should finance such craftsmen. In regard to the bleaching of palmyra leaves and dyeing them the department will have to do the necessary experiments.

We have got facilities for brush manufacture. We have got plenty of good timber for making brush handles, and also palmyra leaves for the brushes. The palmyra leaves are now being exported to foreign countries. I would ask the Director to get the opinion of a Belgian expert. I have got detailed information and I shall give these details to the Director. I shall also suggest the name of a person, if the department would encourage that industry. That would require not more than Rs. 7,000. And there is ready market also. So, such industries must be encouraged, and I am sure these will form creditable progress for the Director of Industries.

As regards geological products, I hope, mica and other minerals would engage the attention of the Director. With these words I support the motion before the House.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Sir, let me say a word on this motion. A perusal of the annual report of this department would convince anybody that the two characteristic features of this department are aimlessness and failure. As my friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai pointed out, absolutely no aim is discernible in the working of this department. Sir, the Government themselves are to be blamed for this state of things. They sent up some years ago a number of stipendiary students to Europe and other places to train themselves in some sort of industrial work or other. They came back. The Government were compelled to provide them with appointments and they are getting fairly good salaries. But, Government did not know how to make good use of their services. I can substantiate that with the subsequent conduct of the Government. Originally, we had two gentlemen trained in geology. One of them had to retire. Then, the Government were satisfied with the other alone. Then came the vacancy of the Director of the Department of Industries and he was put in charge of this department. They did not then want the services of a full-time geologist. They gave him an expert assistant. The latter's place subsequently became vacant and nothing was done for filling up the vacancy. This shows fully what the Government are doing in the matter of geology.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapali*): Does the member know that they are carrying on experiments?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): I know that they are not. So, if the Industrial Chemist or the weaving expert, the tanning expert or any other expert happens to retire, I think the Government will decline to appoint a successor to him. That is an aspect of the matter which is very clearly seen from the departmental reports. We find

[Mr. A. Thanu Pillai.]

that the department has got a boring machine which they have lent to the Public Works Department. That shows how far the boring machine is wanted by the Department of Industries. There are some heads of cottage industries mentioned in the report. I shall refer to these one after another and show how far these have been successfully dealt with by the department. I refer to the departmental administration Report for 1103. As regards the lace industry, the attempts to find an opening for Travancore lace proved disappointing. Similar is the fate of the Travancore bell-metal ware. Regarding screwing basket work, the report says that further action cannot be taken usefully with regard to the marketing of articles of screw pine fancy work in the United Kingdom. With a view to popularise the improved method of flax spinning among the Chetties, a spinner was sent to Ayakudi with a spinning wheel. The Chetties looked upon this as an encroachment on their hereditary occupation and boycotted the spinner to such an extent that it was considered advisable to recall him from Ayakudi. The holding of competitive examinations was sanctioned in weaving, spinning and ivory carving in 1103 with a view to encourage cottage industries. But the response was so poor that it was not considered worthwhile to hold the examinations.

Reference has been made to the Leather Expert. I do not want to go to that branch of the activity of the department. But I want an explanation from the Director in regard to one matter which would show clearly the way in which the department is administered. I find from the reports of 1100 to 1103 that the expert in charge of the tannery, manufactured in these years leather to the value of over Rs. 10,000 and only leather to the value of about Rs. 5,000 was sold. The reports do not contain any financial statement or statement regarding leather in store. I should like to know whether they are storing leather. They ought to have leather now to the value of Rs. 5,000 odd in stock. I wish to know whether the department has got it. The omission of a clear statement on the reports show how the accounts are being kept and how they are audited. There may be many other things of this kind if we scrutinise these reports.

There are a few weaving schools controlled by the department. These schools may be handed over to the Director of Education. There are two schools relating to some kind of industrial education. There is one Sri Mulam Technical Institute here and one or two schools like that in other places which can be managed with greater efficiency by the Public Works Department.

There is also the Weaving Institute. We have got one weaving expert and an assistant. They trained two men in the Technological Institute and their work practically ceases with that. This can very well be abolished or put under the Director of Public Instruction. My point is, if the Government are not going to make use of the Department of Industries and make their experts do some really good work, there is no use of such a department.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): What should be done with the School of Commerce, Alleppey?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): This can be put under the Director of Public Instruction.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Are there not private institutions to coach up students in shorthand and type-writing?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Certainly, there are.

I think therefore there is no necessity for maintaining a department like this.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): What is the member's suggestion with regard to the disposal of these experts?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): It is very simple. If the period for which the Government have contracted to engage them is over, Government may either dispense with their services or make them turn out some good and useful work and thus make use of their services. Sir, with these few words I support the motion before the House.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, I am sorry I am not able to support the motion. Sir, that this department is in many ways useful has been conceded even by the members who spoke on this side of the House. But none of them made any suggestion to help the Director as to how it should be conducted in future. Sir, from the motion paper itself it is found that there are motions which require the Government to give more facilities for cottage industries and giving more grants to factory industries and so forth. My friend Mr. Pachu Pillai said that the department was useless. But, I cannot agree with him. Sir, my friend Mr. Thanu Pillai said that the boring machine was taken by the Public Works Department and that itself was a fact to show how the department needed it. But for the Industrial Department the boring machine would not have been got down here. Sir, the boring machine which was in the Industrial Department has now gone to the P. W. D. and I am sure Mr. Vipan will make the best use of it. Then Mr. K. P. Nilakanta Pillai admitted that Thambakam bark is useful for tanning purposes. Now it is for the industrialists to make use of the experiments which have been conducted successfully by the department. Sir, Mr. Pachu Pillai said that the department was not supplying leather to the military and army for making boots, belts and other things. But the department has made industrialists understand that Travancore capitalists or industrialists can supply hides. This itself is a success of the department. But, Sir, a question arises whether the department is actually doing all that it could do. That is a matter a little bit controversial, and it cannot be dealt with within the five minutes allowed to me. Sir, I am sure that if there are enough funds the department could be made more useful to the industry of the capitalist. With these few words, I oppose the motion.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Has the member any constructive suggestions to make?

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): സർ, ഉപ ക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്റെ മാനുസ്ക്രൈബിറ്റിൽ പലതും പത്തുപതിനഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപുസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മൂലം തിരുവിതാംകൂറിനു പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ടെക്സ്റ്റയിൽ എക്സ്പെർട്ട്, കെമിക്കൽ എക്സ്പെർട്ട്, ടാനിങ്ങ് എക്സ്പെർട്ട്, ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എക്സ്പെർട്ട്, ഇങ്ങിനെ പലയാളുകളെ ഗവണ്മെന്റു ചിലവിന്മേൽ ശീമരാജ്യങ്ങളിലായ്ക്കു ബിരുദ സമ്പാദിപ്പിച്ചു വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിലേക്കു ഗവണ്മെന്റ് വളരെയധികം രൂപാ ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും കഴിഞ്ഞ അനേക വർഷങ്ങൾ ഈവക ഓരോ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരൊറ്റ വ്യവസായമെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇവ രാൽ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അതിനാൽ ഇത്രനിരപയോഗമായ ഈ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു നടത്തക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടയാവശ്യമില്ലെന്നും, അത് എത്രയും വേഗത്തിൽ നിറുത്തിക്കളയുകയാണ് നല്ലതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലൊ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലൊ ഇൻഡ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും നാട്ടു രാജ്യങ്ങളിലൊ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു സ്ഥാപിച്ചു ഇരുപതോ മുപ്പതോ കൊല്ലംകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ഭൂലോകത്തിലെ യാതൊരു ഗവണ്മെന്റും വ്യവസായമൂലം ഗവണ്മെന്റിന് ആദായമുണ്ടാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചല്ല ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജപ്പാൻ, യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ഗവണ്മെന്റുകൾ വ്യവസായത്തിനുവേണ്ടി കോടിക്കണക്കിന് പണം ചിലവു ചെയ്ത് അനേകായുധ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി അവകളിൽ ഫലപ്രദമായി കണ്ടതിനെ രാജ്യത്തുള്ള ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട വിധത്തിൽ ധനസഹായം ചെയ്ത് അവയെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ആ രാജ്യങ്ങളിൽ വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

സർ, നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റുകൾ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ വെറും ആഡംബരത്തിനായി മാത്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് തോന്നുമാറ് മൈൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തള്ളിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ മേധാവിധായ ഡയറക്ടറേയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ജ്യോഗസ്ഥനായ എക്സ്പെർട്ടന്മാരെ യൊക്കറ്റം പറയേണ്ട

ആവശ്യം ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുമൂലം രാജ്യത്തെ വ്യവസായം വലിപ്പിച്ചു തൻമൂലം രാജ്യത്ത് ഇന്നു കാണുന്നതൊഴിലില്ലാഴികയ്ക്ക് നിവാരണമുണ്ടാകണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് പണം ചിലവാക്കി ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുമൂലം പലവ്യവസായങ്ങൾ പരീക്ഷണാത്മകമായി നടത്തി അതിൽ ഫലപ്രദമായും ആദായകരമായും കാണുന്നതിനെ രാജ്യവാസികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അങ്ങിനെയുള്ളവക്ക് ധനസഹായം ചെയ്തും, വളരെയധികം പണം ചിലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയെ ഗവണ്മെൻറ് ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി കമ്പനികൾ സ്ഥാപിച്ച് സാധാരണക്കാരെക്കൊണ്ട് ഓഹരികൾ എടുപ്പിച്ചേണ്ടതും സിംഹഭാഗം ഓഹരികൾ കമ്പനി വളരെ ആദായകരമാണെന്ന് പൊതുജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വരുന്നകാലംവരെ ഗവണ്മെൻറ് സ്വായീനത്തിൽതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതും, ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വരുന്നകാലത്ത് ആവക ഓഹരികൾ തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികൾക്കുതന്നെ അനുവദിച്ചതും വില്ലേജത്തുമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറ് മനസ്സുവെക്കാതെത്തോളം ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽനിന്ന് രാജ്യവാസികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞാൻ മാത്രം കാണുന്നില്ല.

സർ, ഇനിയും എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളത് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന കയറുവ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയാണ്. കഴിഞ്ഞ അനേകസംവത്സരങ്ങളായിട്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽ പരവൂർ മുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെയുള്ള താലൂക്കുകളിലെ അനേകായിരം ആളുകളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി നടന്നുവരുന്ന സമ്പ്രദായമായ ഈ വ്യവസായത്തിന് അടുത്തകാലത്ത് സാരമായ ഒരു ഉടവുതട്ടുവാൻ പോകുന്നുവോ എന്നു തോന്നുമാറ് പരിതസ്ഥിതികൾ അല്ലാമാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനത്ത് ഇന്ന് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലതരം കയറുകളിൽ മൂന്നുനാലുതരങ്ങൾ ട്രൂലോകത്തിൽ ഒരു രാജ്യക്കാരാലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും മേലാലും ആക്കും ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ലെന്ന് നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാവുന്നതും ആണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രധാനതരം കയറുകളിൽ കൂടുതൽഭാഗം ഇന്ന് കയറായിട്ടുതന്നെ വാറക്കട്ടായി വിദേശ്യർ പലരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഇവിടെനിന്നും കയറുമതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽതന്നെ പാലൂർ തട്ടുക്കുമായി നെയ്ത് കയറുമതിചെയ്യുന്നതായ ചരക്കുകൾക്ക് തീരുവയില്ല. അല്ലാത്തവയ്ക്ക് നാമമാത്രമായ ഒരു തീരുവയു

[Mr. V. J. Oommen.]

ചുമത്തുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ സംസ്കരിച്ച് അയയ്ക്കുന്നതായ കയറുപാ കയറു തട്ടുക്ക് ഇതുകളും സംസ്കരിക്കാതെ വെറും കയറായിട്ട് അയയ്ക്കുന്നതും തമ്മിൽ ശീമരാജ്യങ്ങളിൽചെല്ലുമ്പോൾ കണ്ടിയൊന്നുക്ക് സംസ്കരിക്കാത്ത സാധാരണ കരറിന് ഉദ്ദേശം ഇരുപതുരൂപാ വിലകുറഞ്ഞു വിദേശീയർക്ക് അവരുടെ നാട്ടിൽ കിട്ടുന്നതിന് സാധിക്കുന്നു. കയറു വ്യവസായത്തിൽ വിദേശികളും നാട്ടുകാരുമായി അടുത്തകാലത്തുണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മത്സരത്തിന്റെ ഫലമായി വിദേശീയർ സംസ്കരിക്കാത്ത കയറുകൾ ധാരാളമായി ഇവിടെനിന്നും കയറുമതചെയ്ത് വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി പെന്റർലൂംസ് മുഖേന പായും തട്ടുക്കുമുണ്ടാക്കി വിലകുറച്ച് വിറ്റുവരുന്നു. നാട്ടുകാരായ നമ്മോടു കിടപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സംസ്കരിച്ച് ഇവിടെനിന്നു ചെല്ലുന്നതായ ചരക്കുകൾക്ക് ഇറക്കുമതച്ചുങ്കം കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.

സർ, ഇപ്രകാരം നമ്മുടെനാട്ടിലെ കയറുവ്യവസായത്തിന് ഇപ്പോൾ വിചാതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ മത്സരത്തെ തടയുന്നതിന് ഞാൻ കാണുന്ന ഏകമാർഗ്ഗം സംസ്കരിക്കാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും വെളിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കയറുകളുടെ കയറുമതിച്ചു കൂട്ടുകയാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഉടമ്പടി ചെയ്യാത്തപക്ഷം നമ്മുടെനാട്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതായ ഈ വ്യവസായം അധഃപതിക്കുന്നതിനും തന്മൂലം അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നശിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുമെന്നുള്ള സംഗതി ഈ സഭമെന്പാകെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. H. B. MAHOMED ROWTHER (*Pattanapuram cum Shencotta*): ഗവണ്മെന്റു സഹായിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണോ അതു ജനങ്ങൾക്കുപയോഗയോഗ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നത്?

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹായിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്?

MR. H. B. MAHOMED ROWTHER (*Pattanapuram cum Shencotta*): വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹായിച്ചാൽ ഉപയോഗയോഗ്യമായിട്ടു തീരുമോ?

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): തീരും.

MR. ITTOOP ITTECHAN (*Kunnathnad*): മിസ്റ്റർ പാർലമെന്റുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ബലമായി യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒന്നാമതായിട്ട് കൃഷിയും വ്യവസായവും വെറും മൈനർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ ഉയിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത് ഒരു കുട്ടിയുടെ

നിലയിൽ ഈ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനേയും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിക്ക് ശക്തിമത്തായ ഒരു ബലവാനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നടത്തുന്നതെല്ലാം ഒരു കളിവിനോദംപോലെയാണ്. അതിനാൽ ഇതിന് പ്രായപൂർത്തി വരുത്തിക്കൊടുത്ത് ശക്തിമത്തായ നിലയിൽ ഗവണ്മെന്റു പ്രവർത്തിക്കാത്ത കാലത്തോളം ഈ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും ഉള്ള അറകുറഞ്ഞപ്പറ്റി ആരു പറഞ്ഞാലും അവയെ ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. കാലാനുസരണം ഇതിനെ പരിഷ്കരിച്ച് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്.

ഓരോ വിരോധത്തേയും വൈഷമ്യത്തേയും വച്ചുകൊണ്ട് വെറുതെ രൊളിപ്പോട്ട് അസൂയപ്പെടുന്നത് ഒരിക്കലും അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത് ഈ സഭമുമ്പാകെ പ്രസ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ ശരിയായരീതിയിൽ ചരുത്തണമെങ്കിൽ എത്രവെങ്കിലും വേണമെന്നാണ് മെമ്പർമാർ അഭിപ്രായം?

MR. ITTOOP ITTECHAN (*Kunnamatnad*): ഗവണ്മെന്റ് എത്രത്തോളം കൂടുതലായി സഹായിച്ച് ശക്തിമത്താക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നുവോ അതു മുതൽ ഗുണകരമായിരിക്കും.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന സഹായത്തിനനുസരിച്ച ഇതിനൊരു കാലാവധി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലയോ?

MR. ITTOOP ITTECHAN (*Kunnamatnad*): അതിലേക്ക് ഒരുലക്ഷം രൂപാ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്രയും ഗുണം കിട്ടും. അതല്ലാത്ത ഒരുലക്ഷം രൂപാ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദ്യത്തേക്കാൾ നൂറ് ഇരട്ടി ഗുണം കിട്ടും.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): ഈ എക്സ്പെർട്ട്സിന്റെ ജോലിയുടെ സ്വഭാവമെന്തെന്ന് പറയാമോ?

MR. ITTOOP ITTECHAN (*Kunnamatnad*): അവർ പലതരം വ്യവസായങ്ങളാണ് ചെയ്യുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ അറിവിനുവേണ്ടി അവർ ചെയ്യുന്നത് ജനങ്ങൾ കണ്ടു പഠിക്കണം.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): നാട്ടുകാർ ചെയ്യുന്ന വ്യവസായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണെന്ന് അറിയാമോ?

MR. ITTOOP ITTECHAN (*Kunnatnad*): അതിലേക്കു വ്യവസായ ഡയറക്ടർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Sherattalai*): ഇവിടെ ഗോപാൽ എന്നും അച്ചാസ് എന്നും രണ്ടുപേർ മഷി ഉണ്ടാക്കിയതിനുശേഷമല്ലേ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും മഷി ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങിയത്? പ്രോപ്പോസിറ്റിക്കുയാണോ അല്ല നിരാശപ്പെടുത്തുകയാണോ; എന്താണെന്നാണ് മെമ്പർമാരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. ITTOOP ITTECHAN (*Kunnatnad*): എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളും ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നുണ്ട്. ഗോപാലനും മറുപലരും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതായിട്ട് മഷി ഉണ്ടാക്കാനാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുവിചാരിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് നിരാശപ്പെടാൻ വകയില്ല.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicollam*): ഞാനും ഈ അവസരത്തിൽ സ്വല്പം പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പൊതുദുരന്തത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ചില കാര്യങ്ങളെ പറയണം എന്നു വിചാരിച്ച് ഞാനും ഒരു ഉപക്ഷേപം അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഓരോതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ഉപക്ഷേപം കൊണ്ട് എനിക്കു പറയാനുള്ളതിനെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണം എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കൃഷി, വ്യവസായം എന്നീ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളെ സംബന്ധിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. കൗൺസിലിലെ സാമാജികന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത് വ്യവസായം ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ നിലയിൽത്തന്നെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നുള്ള താല്പര്യം സാർവത്രികമായി ഉണ്ടെന്നാണ്. ഈ താല്പര്യത്തെ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റു എന്തുചെയ്യുന്നു എന്നു ആലോചിക്കുമ്പോൾ പല സംഗതികളും ശ്രദ്ധയിൽ വരുന്നുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു സ്ഥാപിച്ച് ആദ്യമായി ഒരു അപ്രേക്ഷ്യനെ വെച്ചിട്ട് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി കൊണ്ടുവരാമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പശ്ചാലോചന നടത്തി. അനന്യരും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ വിവിധശാഖകൾ ഏല്പിട്ടുത്തി ഏതെല്ലാം വ്യവസായങ്ങളെ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിൽവരുത്താൻ കഴിയുമോ അവയെ എല്ലാം പോഷിപ്പിക്കുകയെന്നും വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ആളുകളെ നിയമിക്കണമെന്നു നിശ്ചയി

ച്ച. ഗവണ്മെൻറ് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ആലോചിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇന്ന് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ വിവിധശാഖകളും പല വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഗവണ്മെൻറ് അവരെ സഹായിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വരുത്തി അവർക്ക് ഉദ്യോഗങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിൽ ഏതെല്ലാംതരത്തിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്താൻ കഴിയുമെന്നുള്ള അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ഗവണ്മെൻറ് ധാരാളം മൂലധനം മുടക്കി ആ വ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതായും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഇതിലേക്കായി ഗവണ്മെൻറിന് പലനിർദ്ദേശങ്ങളും സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടുമാണ് ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ വിവിധവ്യവസായങ്ങളേയും പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇരിക്കേ മറ്റു മാഗ്ഗങ്ങളിലുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും ഗവണ്മെൻറിന് ഇടക്കിടക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ഗൗരവതരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പണം ചിലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറ് ഇവിടത്തെ വ്യവസായങ്ങളുടെ വിജയത്തിൽ വിശ്വാസംജനിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ അതല്ല മറ്റു വല്ല കാരണവശാലോ ഏതെങ്കിലും വേണ്ട തരത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടിടത്തോളം ധനം ചിനിയോഗിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമതായിട്ടു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെയും കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത് എന്തൊക്കെയാണെന്നും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാര്യമായി ഏർപ്പെട്ട പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായ മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും ഇതിലേക്ക് എന്തു ചിലവുചെയ്യാൽ രാജ്യത്തിന് ശ്രേയസ്സുണ്ടാകുമെന്നും ഉള്ളത് ധനപരമപ്രാധാന്യകമ്മറ്റിയുടെ ആലോചനാവിഷയങ്ങളാണ്. ഈ കമ്മറ്റിയിൽനിന്നും എത്രയോ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിനേക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നെങ്കിലും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറ് ശ്രദ്ധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത് എന്നു വ്യവസായമേൽ പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിൽ വിവിധവകുപ്പുകളിലായി വ്യവസായത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കണമെന്നും വ്യവസായംകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും ഗവണ്മെൻറ് വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടു മാത്രമേ രാജ്യത്തിനുശ്രേയസ്സുണ്ടാകുകയും ദാരിദ്ര്യം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ എന്ന് ജനങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സു വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് ധാരാളമായി ശ്രദ്ധ

[Mr. A. C. Kuriakose.]

ക്കമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്മേലാണ് ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ ഓരോന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പരിമിതമായ സംഖ്യകൾ വിവിധശാഖകളിലായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് ഉദ്ദേശിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവകൾ ഒന്നും കുറയ്ക്കാൻ തരമില്ല. അവയിൽ ഒന്നും കൂട്ടുവാൻ ഭാവമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും പി. ഡബ്ല്യു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ഉപയോഗിക്കുവാൻ വെച്ചിരിക്കുന്നവലയസംഖ്യകളെ വ്യവസായം കൃഷി എന്നീ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലേക്കു നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യകളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇവയെ മൈൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളായിട്ടു വെച്ചുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനോ അഭിവൃദ്ധിക്കോ വേണ്ടി സഹായക്കിന്നതിലധികം എണ്ണം തികയുന്നതിന് കരുതുന്നതേയുള്ളൂ എന്ന് സ്പഷ്ടമാകും. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടവിധത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ സഹായിക്കുന്നില്ല എന്ന് നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനേയും പരിശോധന നടത്തി ജനങ്ങൾക്കു സാമ്പ്രതികമായ നന്മ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും എന്തുചെയ്തു അല്ലെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുന്നു എന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന കുറവുകൾക്കു വേണ്ടി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുവെക്കുന്ന അല്ല കുറപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഇന്നു ഇന്നുതരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; അതിനു ഇത്രത്തോളം മൂലധനം മുടക്കണം; അതിൽ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്; എന്നിങ്ങനെ എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്മാർ ഇവിടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് അവയോട് പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കാമായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ അധ്യക്ഷനെയോ അതിൽ വേല ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയോ കുറവും പറയുന്നതുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിനോ അതല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും സമുദായത്തിനോ ശ്രേയസ്സോ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മക്കു വലുതായ സഹായമോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല സാമുദായികമായ ചിന്തയുടെ മങ്ങിയതെങ്കിലും പുറമെയുള്ളതായ സ്വരൂപം ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായ ഒരു ചിന്തവികാരത്തെക്കുടി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുപോകുന്നു എന്നുകൂടി പറയാതെയിരിക്കാൻ തരമില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം ഒരു കഡംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നപോലെ എല്ലാതരത്തിലും ഐക്യതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവരാണ്. ആ ഐക്യതയെ സഹലമാക്കി സുലഭമാക്കി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു

ഇതു ശ്രദ്ധയെയാണ് ജനപ്രതിനിധികളും ഗവണ്മെന്റും പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടത്. ചിലരുടെ കുറവും കണ്ടുപിടിക്കുകയും മറ്റു ചിലരുടെ കുറവും കണ്ടുപിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിത്തവികാരം രാജ്യക്ഷേമത്തിന് പര്യാപ്തമായിരിക്കുകയില്ല. പൊതുവെ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെ കാംക്ഷിച്ചുചെയ്യുന്നപ്രവൃത്തികളെ ഗവണ്മെന്റ് സഹായിക്കുകയും ജനങ്ങൾ അതിനോട് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതു ഏതുസ്വരൂപത്തിലിരിക്കുന്നു എന്ന് നിദ്രാക്ഷിണ്യമായിട്ടുതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അതിൽ യാതൊരുവിധത്തിലുമുള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിനോ ഭിന്നമായ ചിത്തവികാരത്തിനോ ഇടകൊടുക്കരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. വ്യക്തിപരമായി പരാമർശിക്കുന്ന നിരൂപണം ഗുണത്തിലധികം ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നതായിരുന്നുവെന്നും.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): വ്യക്തികളെ നോക്കിവേണം ഭരണനടപടികളെ വിമർശനം ചെയ്യേണ്ടത് എന്നാണോ മെമ്പർ വിചാരിക്കുന്നത്?

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. വ്യക്തികളെനോക്കി ഭരണനടപടികളെ വിമർശനം ചെയ്യരുതെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. അതു ഒരിക്കലും ശ്രേയസ്സുരമായിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളത് എന്റെ തനതു അഭിപ്രായമാണ്. മറ്റുള്ളവർ ഇതിൽ യോജിക്കുകയോ യോജിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്.

അതിനാൽ മിസ്റ്റർ പി. എസ്. മഹമ്മദ് കൊണ്ടുവന്ന ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്വത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് പക്ഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവകളോടു യോജിക്കുന്നതിന് നിവർത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ പ്രതികൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ നടപടികളെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ആക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നു എങ്കിൽ അതു വ്യക്തിപരമായി തീരുമെന്നാണോ പറയുന്നത്?

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): പറയുന്നതിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചിരിക്കും. ഞാൻ പറയുന്നത് ഡയറക്ടറേയോ ഗവണ്മെന്റിനേയോ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല പൊതുവായിപ്പറയുകയാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ എന്റെ ഉദ്ദേശമെന്തെന്ന് മെമ്പർക്കുതന്നെ അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ കൂടുതൽ എനിക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഡയറക്ടർ എന്തുചെയ്യുന്നു അഥവാ എന്തു ചെയ്തു എന്ന് പറയുന്നതിന് മെമ്പർക്കും അറിയാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഭരണ റിപ്പോർട്ട് മെമ്പർ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): അതിൽ ഓരോ ആണ്ടിലും ഗവണ്മെൻറ് ഡയറക്ടർ ഇന്നു ഇന്നു ജോലികൾ ചെയ്യണമെന്ന് നിദ്ദേശിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി റിപ്പോർട്ടിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolum*): ആ ഭാഗം ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്താവനകൾക്ക് അവയോടുള്ള സംബന്ധം കേവലം വിരളമാണ്.

(At this stage Mr. K. P. Nilakanta Pillai said something which was not audible. The President asked him what it was that he said, to which Mr. Nilakanta Pillai replied that he did not say anything.)

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Sir, I have been listening with great interest to the speeches made by the members on the other side of the House. It has been a surprise to me that those members on the other side who knew least about industries were very hard against the Department of Industries in their criticisms. I have to say at the very outset that it is three lawyers.

PRESIDENT: Please do not refer to their profession. I have already said that you are not entitled to refer to the profession of members.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Please, excuse me, Sir. Some members on the other side read through the reports of the department and picked out some of the failures in the experiments carried on by the department and held them up to the Council with the intention of showing that the department was not doing any work. Well, if I have time enough I would reply to all these allegations.

PRESIDENT: You may do it.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): But, first of all, I must deal with the constructive propositions put forward by some members on the other side. Mr. Mahomed really wants to see the industries of the State developing and he has put forward some suggestions. First of all, I will describe the attempts made by the department to develop the industries specifically mentioned by Mr. Mahomed. He talked about the development of the tapioca industry. The department went into the question at least six times during its existence and each time it found that that industry will not thrive in Travancore, I mean the manufacture of tapioca flour and such other things. Well, it was once tried by a European Firm with my advice and the manager of that firm reported to me that there was not the ghost of a chance for the industry to succeed.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): അതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഡയറക്ടർക്കറിയാമോ?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): I will tell the House.

All the tapioca or at least most of it that goes to the London market comes from the Federated Malaya States or from some parts of America, perhaps, Mexico and other places. There, I understand that an acre of land produces 15 tons of tapioca. It is called cassava when it is in its root condition. Here, in Travancore an acre of land produces not more than 5 tons and even that, only if you manure it very intensely, and then, can Travancore, which can, produce only 5 tons of tapioca against 15 tons in Malaya, compete with Malaya in the manufacture of tapioca?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Has it anything to do with the industry?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): It has a great deal to do with the industry suggested by Mr. Mahomed. Tapioca usually means manufactured tapioca. The name of the root is cassava. That is the English word. Sir, I have stated that tapioca industry can never flourish in Travancore. That is the finding of the Travancore Industrial Department. Some people may throw it as a gibe at my face that that industry cannot be developed. What can the department do against tremendous odds? How can the Department of Industries produce 15 tons of cassava in an acre of land?

MR. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*): Is it not the fault of the Agricultural Department not to produce more of tapioca roots?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): No, one should not blame the Agricultural Department also.

MR. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*): I want to know whether the tapioca industry can be developed here, and not the quantity of tapioca roots?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): If the cost of production of tapioca and the cost of cassava would be less we can make that industry a success. As for the tanning industry to which Mr. Mahomed referred, I have to say that the department from the time when the expert returned from England and from the time the laboratory was ready for research took up investigation of the probable tanning materials available in Travancore and it may not be necessary to go through the whole report. On the subject we ourselves made experiments here and sent all the materials to the London Imperial Institute to be tried in their Research Laboratory, and they have prepared an exhaustive report on the tanning materials available in Travancore, and I may say that these reports are published so that the industrialists may see them and may develop industries. It is not the intention of the Department of Industries to run factories. If the department runs factories, surely, the other side of the House will come forward and say that we are competing with private enterprise.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : Am I to understand that shyness of capital is responsible? Is that the reason why private factories are not opened?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : It may be shyness of capital or want of enterprise among people. And then, soon after that report of the Imperial Institute came, I happened to meet Mr. Gurthree, the leather expert of Madras. He said that thambakam bark was an excellent thing and he wanted a few tons of that to be sent immediately after I returned to Travancore. Subsequently he managed to get a consignment from the Madras Forest Department. So, I had not to take the trouble. Mr. Dhanukoti Pillai has been telling me that he got an order from a Madras firm for 100 tons of thambakam bark. All that came out of the report of the Imperial Institute. What can the department do except publishing these reports and those who are interested in industry may very well read and take the benefit of the report.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*) : ഓറീജ് എക്സ്പർട്ട് കർട്ട്രീയം കഴിഞ്ഞല്ലോ, ഇനിയും അവയെ നടത്തുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : No: there may be many more tanning materials, but we have found out only a dozen or so.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*) : എക്സ്പർട്ട് കർട്ട്രീയം കഴിഞ്ഞാ, അതല്ല ഇനിയും കണ്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നുവോ?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : We don't say that we have finished. We will go on carrying on experiments. Now this is an industry which anybody who has got money and who can invest it can carry on, that is the tanning industry. In all industries there is one difficulty *viz.*, the disposal of the industrial products. In a highly specialised industry, an industry the object of which is to produce special things, marketing is a very difficult problem, but in the case of industries like tanning, marketing is very easy. You send consignments to London; it is immediately put up for auction and sold. There is absolutely no difficulty in the case of leather. In the case of tapioca also, of which I was speaking, the process is the same, it goes to the London market and is put up for auction. The price of tapioca flour, I don't think, will ever be more than 10 or 15 shillings per cwt.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : May I know whether there is any market for thambakam tanning materials?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : Yes. I said just now that Mr. Dhanukoti Pillai had an order for 100 tons.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Which is the market?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : Madras. I say it ought to be utilised in Travancore. Why not our people come forward and utilise it?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether the discovery of thambakam made in Travancore has contributed to this demand for tanning material?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Certainly.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether there was any communication on the matter with the Industries Department about the success of this experiment?

PRESIDENT: Industries Department, where?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Travancore.

PRESIDENT: From this department to which department?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): And any other agency.

PRESIDENT: He said 'the Imperial Institute in London.'

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Is it not the Imperial Institute that experimented upon the tanning material of the thambakam bark sent by the department? Is there any instruction from the Imperial Institute, London, or even from the department of Industries in Travancore that there is a market which demands the particular material?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): They have given the properties of this material in their report, and all leather tanners know how the materials can be used. These reports are written for the people interested in the particular industry. If I write something about tanning industry, will a salt manufacturer take any interest?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether, apart from the work done by the Imperial Institute in the interests of Travancore, the Director of Industries did anything to find a market for thambakam bark which could be found in large scale in Travancore?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): We have published that report. It is by publishing that report that I tried to find the market.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Have you tried yourself?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): It is spread through the whole world and every body interested in that industry reads it.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Is our tapioca inferior in quality?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): It is the same everywhere. Then I will come to the most important industry of Travancore, the coir industry.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): I wish to know why locally manufactured leather does not find a market?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): I will come to that later on. As regards the coir industry, we are in a difficulty, and the Government appreciate that difficulty. The manufacture of coir and coir mats and matting is now carried on in European countries. It is

[Mr. I. C. Chacko.]

very difficult for us to compete with them. Sometime ago it was proposed as a remedy that a duty should be put on coir. I remember some years ago the Economic Development Board went into that question very carefully and their finding was that it would be ruinous to put a duty on coir yarn. I will explain why. In all tropical countries very keen experiments are made for producing yarn, at least equal to the yarn produced in Travancore. I know from enquiries made by the Department of Industries, Madras, that they are trying their best to produce yarn equal to those obtaining in Travancore. They have been trying experiments in the Krishna District and now in the Tanjore District as in other parts of the world. They may be trying the very same thing. If we put a duty upon the yarn the result will be that we shall be giving them an advantage. It will be possible for them to manufacture yarn at some increased cost which they are not able to do at present, if the price of yarn in Travancore goes higher than it is at present. Sometime ago the Madras Government sent a Chemist here and made investigation into the methods of retting cocoanut husk in Travancore. We have been under the impression that the quality of our yarn depends upon the quality of water in the backwaters. But the chemist came to the conclusion that the quality of yarn is not at all due to the quality of water and that it is due to certain physical conditions.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Did any expert make any local experiments?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): It was not necessary.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): The foreign chemist came and found out; otherwise.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): We have no need for it. They are trying to develop that industry. Our industry is already developed. Why should this department spend their time over it? He came to the conclusion that these conditions can be artificially produced. The retting of cocoanut husk was found to be due to bacterial action, and, for the bacteria a certain temperature was necessary. A small flow of water also was found to be necessary. If there was much flow of water the temperature of the husk will be made to go down and the bacteria would not be able to operate. But, if there was no flow of water the tannic acid that is expelled from the husk would attach itself to the fibre and make it dark. I am not quite sure whether it is true. If it is due to bacterial action and if the temperature can be maintained at a particular level and if at the same time water can be allowed to flow through it at a particular speed, the same quality of yarn can be produced anywhere. If we increase the price of the yarn it will be possible for them to meet the extra cost of all these artificial conditions, and then, our yarn will be nowhere. I hope the other side of the House will see from what I said that the department is not blind to all these things. The department is up-to-date. It has studied all these questions. If it does not do anything in any direction it is because it is not possible to do it.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Apart from the experiment carried on for the last 16 years, may I know whether any experiment succeeded with regard to any industry which can be commercially carried on in Travancore?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): I said thambakam tanning is one of the industries that can be carried on.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): That is not definite. Except that, is there any other industry?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): I shall deal with it later on.

The Council adjourned for lunch at 2-4 P. M. and met again at 2-34 P. M.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Sir, now I will proceed to the work of the experts of the Industries Department. Mr. Pachu Pillai described in a very satirical manner the work done by these experts. He said that the duty of the Industrial Chemist was only electro-plating and some such other small matters. Well, Sir, it is true that the work of electro-plating is done under the supervision of the Industrial Chemist. But the House should not be under the impression that this is his entire work. Electro-plating is actually done by mechanics. It is only when there is any technical difficulty which the mechanic is not able to solve that the help of the Industrial Chemist is sought. As a matter of fact, the time that the Industrial Chemist actually devotes for electro-plating is only about five minutes a week. It is mere mechanical work. The machines are fitted up. The mechanics have been instructed in the method of work; and they easily do the work, ordinarily. But whenever there is any trouble with the plant or with some of the chemicals used, reference is made to the Industrial Chemist and he immediately gives the necessary direction. The House should not be under the impression that the Industrial Chemist is always sitting at the plant and doing electro-plating from morning to evening day after day. The Industrial Chemist is usually engaged in much more important investigations. Sir, he has been carrying on very many investigations; and when an investigation is complete, a report is submitted to the Government and it is also published as a bulletin by the department.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know with what purpose the experiment on electroplating was carried on by the Industries Department?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Sir, nickel-plating is essentially an industrial operation. There are very many workshops in Travancore and there are very many blacksmiths who manufacture locks, box-handles and such other things. It was found, and some of them represented to me, that if there was some means of getting their manufactured articles electro-plated in Travancore itself with nickel, they would get better prices for their manufactured articles. Since no private agency was prepared to come

[Mr. I. C. Chacko.]

forward, although I made requests to many, I recommended that an electro-plating plant might be established in the School of Arts so that people who are interested in the industry may become familiar with it and start it themselves. As a matter of fact, I have been receiving enquiries about electro-plating from people who are interested in it. It was only the other day that an industrialist at Pettah came to me and wanted to be instructed in the operation of our electro-plating plant. He said that his idea was to make use of the town electric supply for running his machine. I have not yet given him all the information that he wanted; but I have told him that if he would come to me leisurely, I would give him all the information that is available in my department. There are many other industrialists, workshop people, who want to start this electro-plating industry.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Has the electro-plating experiment, conducted by the department, been found to be successful?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Oh yes; quite successful. It is very simple. It is mere elementary matter in Chemistry.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Has anybody availed himself of the benefit of the result of the successful experiment?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Oh yes. Many people are making use of our plant. Once we have installed the plant, we can do not only nickel-plating but silver, gold and other plating, also. Several people have sent orders; and I am sure that such of them as are interested in it and know the advantage of it would derive full benefit of what the Industries Department has done in this direction.

As I said, Sir, the Industrial Chemist is engaged in more important investigations. He devotes only a negligible part of his time to electro-plating. I do not think I can now give a complete account of the work that is being done by the Industrial Chemist. But I shall refer to one instance in which the House is very much interested, I think. Some time back, a certain gentleman engaged in the manufacture of salt at Tamaracolam, approached us and told us that he had certain difficulties in getting salt crystallised in his pans. We asked him to send samples of brine. He sent them to us. We analysed them in our laboratory and informed him of the result of the analysis. The Industrial Chemist also went to the spot and conducted certain experiments there in order to see how the crystallisation of salt could be facilitated there. I did not meet that gentleman afterwards. When I came here this morning, Sir, accidentally I found this book lying on my table. It is written by Mr. Krishna Aiyar of Sri Sankara allom at Tamaracolam. I did not ask for it. As a matter of fact I did not know that there was such a book. I found it lying on my table here this morning. He writes.

“ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരുപാട് ചിലവു ചെയ്ത ഏർപ്പെടുത്തി അതിനെ ശരിയായ വിധത്തിൽ നടത്തുന്നതിന് യോഗ്യരായ ഒരു Expert chemist നെ തിരച്ചിട്ടു വേണ്ടപോലെ നടത്തിവരുന്നതായ Industrial Laboratory ഉണ്ട്”

He has actually found out, Sir, by his experience, how useful the Industrial Chemist has been to him. People who have nothing to do with these matters, who are not at all interested in any industries and who do not care to know anything about them, come here and say that the Experts are not doing any useful work.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kallulam cum Viluvankod*): Does the book that the member just now read refer to the Director of Industries?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): No; it refers to the Industrial Chemist. I have no time for these investigations.

Mr. Krishna Aiyar goes on to say in his leaflet, Sir,

“അതിൽ തുല്യമായ Laboratory അടുത്തു എങ്ങനെയുള്ള നിരവധി രാജ്യങ്ങൾ. അവർക്കു തന്നെ ഉല്പാദനം, ഉല്പാദനം, ഉല്പാദനം കൂടുതൽ പരിശോധന ചെയ്തിട്ടു അതിലുള്ള ഗുണഗുണങ്ങൾക്കും അഭിവൃദ്ധിയാർ കൂടി നടത്തേണ്ടതിന് ആവശ്യമായ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കും വേണ്ട അദ്ധ്യക്ഷൻ തന്നെ ആർക്കുവേണ്ടിയായിരിക്കണം”

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know what the member is reading from?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): I said, Sir, that when I came here this morning I found this book on my table here.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Who is the author of the book? Is it a departmental publication?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): It is not a departmental publication.

“അതുകൊണ്ട് നിരവധിത്തരം Industrial Laboratory യെ Industrial Department-നും Excise Department-നും പങ്കുവെക്കണം.”

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether the member is in order in reading that book here?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): It is a book that has been printed and published.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): It is not an authoritative publication.

PRESIDENT: He has referred to it; you may take it, *not as a book* but as a letter or rather a statement made by a person who was benefited by the working of the Industries Department.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know from the member whether I am correct when I say that in the Administration Report of the Department for 1100, and in the G. O. based on it, it is stated:

“The geological section should undertake the mapping of underground water supplies in the arid tracts in the States.”

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Is it ‘should not undertake’ or ‘should undertake’?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): ‘Should undertake.’

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): That may be correct.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Again, in the Administration Report for the year 1101, is it not stated in the G. O. :—

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

"No mapping of underground water supplies in the arid tracts of the State appears to have been undertaken as directed in the last year's review; and the Director should report explaining this omission."
Am I correct, Sir?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Yes.

Then, Sir, one member criticised the policy of the Government in having two Geologists at the outset, then dispensing with the services of one of them and then dispensing with the services of the other also. The way in which this fact was described by the member shows that the member seems to think that the geological survey of a country is a thing that has to be carried on permanently, for ever and ever.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know from the learned member in charge of the department whether the facts mentioned by me in my speech have been substantiated by the statements found in the Administration Report and in the G. O's. based on them; and will the member be kind enough to show the inaccurate portions, if any?

PRESIDENT: He is not dealing with your speech separately. He is answering the points that have been raised in the course of the debate.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): The geological survey of the State was completed, and so it was not necessary to keep on the department in its original full strength. But, we have, even now, a little geological work to attend to. There are people applying for mining concessions. The boundaries of the area have to be marked and we have to see whether there are minerals in the concessions applied for. In all these matters, I have to advise the Government. I have no time to go to the spot, make the survey and the necessary investigations. So, for this purpose, we have a small staff. We have a Prospector and a small staff. They carry on the underground water survey also according to the direction given by me. It may be asked whether it can be done by a small man like the Prospector. I think that question was once put to me, I forget whether it was in this Council or elsewhere. It was asked why the Government should incur so much expense by having a State Geologist if this work could be done by a Prospector assisted by a small staff. The fact is as I pointed out in the case of electro-plating. In all these things, the actual work can be done by the mechanic or the Surveyor or other person of such low training provided he works under the direction of people who know the principles underlying these investigations or processes. The Surveyor has only to take the measurements and to make a report to me. I read the meaning into the facts contained in such report. The Surveyor and his staff supply me only facts. So much about the Geological Department.

Then, Mr. K. P. Nilakanta Pillai referred to certain things mentioned in the Administration Report of the Department of Industries

and pointed out that there was no continuity of policy, that the department undertakes things by fits and starts and also leaves them by fits and starts. As an example, he referred to the investigation of limestone existing at Nedungolam and Quilon. I may tell the House that this limestone is of great geological importance. I admit, Sir, that it is purely a theoretical matter and not one of any very great practical importance. Some years ago, when a preliminary geological survey of Travancore was made along with the Geological survey of India, one geologist observed limestone somewhere at Quilon. Subsequently the P. W. D. and others tried to find out a limestone; and it was first believed that the geologist who first discovered limestone had made a mistake. Then, accidentally we came across the limestone and found that it was part of the geological structure of Travancore. So, it was necessary to find out its extent as compared with the other strata in Travancore. We had no immediate industrial object in view. It was merely a geological investigation which, we thought, in course of time might be of use. For example, if, after a time we find that we have run short of lime-shells, then we may make use of this limestone. At present, it is not of any definite industrial use because it is forty feet below the surface and so has to be recovered by costly mining operations. It is to ascertain the extent of the limestone strata in Travancore that we made the investigation; and for the purpose of this investigation we simply made bore-holes in two or three places and in every one of these places we found the limestone stratum. The information has been published in our reports for future use; and if and when necessary we may use it. The investigation is complete and we have nothing more to do. Mr. K. P. Nilakanta Pillai was suggesting that we would go on boring and boring.....

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether it was as a result of these boring experiments that the strata of limestone were first discovered in the region from Quilon up to Nedungolam?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Yes; but for the boring machine the experiment, or rather, the investigation would have been very costly.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I ask the Director of Industries whether, in the discovery of the limestone-bed, the boring machine was used?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): Yes, it was used. It should not be called 'discovery'. It was to *prove* the discovery that was made long ago that these investigations were made. It was to *prove* the existence of limestone in certain places that these boring operations were made.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): When was the existence of limestone first discovered?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): That I cannot say; it happened more than fifty years ago.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : When was the boring machine got down?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : I do not remember exact details and dates in all such matters. The member can get the information from the reports of the department.

Mr. Nilakanta Pillai then spoke about the lace industry and said that the department could not find a market for the lace manufactured in Travancore and that the enquiries of the department in the matter proved absolutely fruitless. Well, Sir, what can the department do? The department made enquiries all over the world, all over Europe, and found that there was no demand for lace anywhere there. They have all imposed a high duty on lace. In England, they have put a duty of 30%. In France they will never let in foreign lace into their country. The same is the case in Italy also.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : From his correspondence with England and with other countries, was the Director led to understand that there was demand for lace there?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : There used to be demand for lace in England. Lace is used in England in large quantities I know that. I read reports that come from the Development Commissioners and others in England. I know how things are getting on there.

PRESIDENT : Mr. Chacko, you must begin to wind up. You have already taken considerable time.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : Sir, I made reference to the failure to find markets for lace simply as a caution to the people engaged in the industry in Travancore. I have nothing more to say on the subject.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : The Director has not said anything about the figures that I cited in regard to the manufacture and sale of leather.

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*) : I am sorry I forgot to refer to it. I had promised to explain the matter. I am not quite sure about the exact figures. But I can tell the House my own observations in the matter. I had been to the Tannery just a few weeks back, and I found that they had a stock of about Rs. 3,000 worth of leather. That was all the stock that they had. Usually, all the leather produced in the Tannery is purchased locally by the cobblers and shoe-makers. I asked the officer in charge of the Tannery, why he had such a stock in the Tannery; and found that this stock was manufactured some years ago when they did not know precisely the requirements of the local market. Also, they manufactured, as a trial, some kinds of leather for which there was no local demand; and the quantity is so small that it cannot with any profit be exported. I am advising them to dispose of the stock as soon as possible.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : May I bring to the notice of the member that in 1102 while they manufactured Rs. 2,200 odd worth of leather they were able to sell only Rs. 1,200 odd worth of

leather ; and in 1101 while they manufactured Rs. 2,400 odd worth of leather they sold only Rs. 1,400 odd worth of leather? And the figures are not clear in the case of 1100. May I know why the demand was not correctly anticipated?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): I cannot say that now. What I said was that, when I recently inspected the Tannery, I found that there was a stock of about Rs. 3,000 worth of leather.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): How long could we expect the leather to remain there without getting damaged?

MR. I. C. CHACKO (*Director of Industries*): That is why I want to dispose of them as early as possible. That is why I am in a hurry in the matter of their disposal.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Sir, I also rise to support the motion now under discussion. At the outset, I did not want to interfere in this discussion; but, now I think it is desirable that I also speak a few words in connection with this discussion. I think, Sir, the object of the mover in introducing this motion was only to indicate to Government that a better looking into was necessary. I do not think there was any attempt on the part of any body to cry down the department. It was only a modest demand to reform the department that was made. If anybody has misunderstood the attitude of the mover and some others who supported the motion, it is their fault, and it deserves to be treated only as a misunderstanding (*Hear, hear*).

PRESIDENT: Personal explanations ought to be made by the members concerned and not by you.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): That is what I was able to gather from the non-official members.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): No, Sir.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): That is what some of my friends told me, Sir.

The learned Director has very clearly explained the function of the department. He has stated that he cannot be found fault with for not running departmental factories, because it is not the function of the department to run such factories since they would come into collision with private factories. Therefore, the department cannot be taken to task for not running such factories.

But the main criticism was in another direction. I do not know whether the criticism was in place or out of place. But, certainly, it deserves some comment. It was stated, Sir, that some of the experiments conducted by the department were not successful. Sir, much might be said on both sides. If experiments are not successful it is because they are experiments, and as such you cannot be sure of success. If some experiments have proved successful, Mr. Chacko has explained,

[Mr. Matthew Murikkan.]

the department publishes the result and also instructs the people interested. The department also finds markets for the products which have been found useful, industrially, as a result of the successful experiments of the department. More than that, we cannot expect the department to do in the matter.

Then, it was suggested, Sir, that the department is not being given adequate money allotted to it, and that it was the business of the Director to advise the Government of the need for more provision in the Budget. As I said, Sir, I do not blame the Director for not running Government factories. But, I think he should have advised the Government to give more encouragement to the capitalists of the country. Mr. Chacko was explaining, Sir, that there was shyness of capital or lack of enterprise on the part of the people. I think, Sir, that shyness of capital is only another aspect of lack of enterprise of the people, and lack of enterprise only another aspect of shyness of capital. Each is the cause of the other. On account of want of enterprise we find shyness of capital, and on account of shyness of capital we find want of enterprise. My suggestion to remedy this is that the Government should help these capitalists who come forward to run factories or to take advantage of the successful experiments of the department. We have, Sir, the State-Aided Bank at Alleppey. I think this is the best opportunity for me to suggest the improvement of the working of that Bank. This Bank has been established as a result of the suggestions made by the non-official public. I am sorry to have to state, Sir, that it does not serve public interest at all. It is practically only a banker's bank, as it is worked at present. This is a direction in which the anxious attention of the Government has to be invited. Industrialists who seek the help of this Bank do not get adequate help at all. The Government have invested about Rs. 2 lakhs, I think, free of interest; and the Bank cannot surely serve its purpose if it lends money at rates of interest ranging between $8\frac{1}{2}$ and 12 percent per annum. I must say, Sir, that the money that the Government have invested for the sake of the people is not being put to proper use. It should not be the object of the Government or of the Bank to derive greater interest from this investment. I submit all this money has been invested without interest only with the idea of helping the industries of the country. So, in this connection, I wish to draw pointed attention to this great drawback in this matter. The State-Aided Bank is not now being conducted on proper lines. If this Bank is properly conducted and if the Government are prepared to give greater aid to the industrialists than at present, then much of the criticism now made here could be avoided. But, Sir, without such criticism, it is not possible to improve the existing state of affairs. Without improving the existing state of affairs, more money cannot be made available for the industrialists of the country; and without more money at the disposal of the industrialists the industries of the country cannot thrive well.

With these words, I support the motion.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOILTAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*): സ്റ്റേറ്റ് എയിഡഡ് ബാങ്കിന്റെ ഫാഗ്ഷൻ കമ്മേഴ്സ് ചെയിട്ട് നടത്തുന്നതിനാണ് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പ്രൊവൈഡ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നറിയാമോ?

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): I am not prepared to consider commerce and industries as two separate things. If you help industries commerce will develop; and if you help commerce, industries will thrive better. I do not see any force in dissociating commerce from industries and industries from commerce. (*Hear, hear*).

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): സർ, രാജ്യത്തെ ഭാവിധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽഒന്നായി ഗണിക്കേണ്ട വ്യവസായത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്രകടനം നടക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കും ചിലത് പറയാനുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്ത് പണ്ടേ ചുരുക്കം ചില വ്യവസായങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇത് ഒരു വ്യവസായ പ്രധാനമായ രാജ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽചെയ്യുന്ന ശ്രമം ആദ്യത്തിൽ ഒട്ടൊക്കെ പരാജയകരമായിവരുവാനെ തരമുള്ളൂ.

യന്ത്രശാലകളിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യവസായം കൂടീൽ വ്യവസായം ഇങ്ങനെ രണ്ടു തരമാണല്ലോ വ്യവസായങ്ങൾ. ഫാക്ടറി ഇൻഡസ്ട്രി നടത്തുന്നതിന് വലിയമൂലധനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിനാലും അത് ഇവിടെ ആദ്യംവിജയ പ്രദമായി തീരുമോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നതിനാലും സാധാരണ ജനങ്ങൾ അവയെ നടത്തുന്നതിന് മുന്നോട്ട് വരികയില്ല. ഗവണ്മെൻറ് തന്നെ വലിയമൂലധനം മുടക്കി നടത്തിക്കാണിച്ച് അത് ആദായകരമാണെന്ന് ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രമേ അവർ അതിലേക്ക് മുന്നോട്ടു വരികയുള്ളൂ. അതിലേക്ക് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിന് വേണ്ടതായ സൗകര്യമില്ല. ഗവണ്മെൻറ് അതിലേക്ക് വേണ്ട ധനവ്യയം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നുമില്ല. അങ്ങിനെ വലിയ വ്യവസായം ചെയ്യുന്നതിനു പറപ്പെടുന്നതും ഇവിടെ തെരുമ്പിതിക്ക് ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണോ എന്ന് എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. ഈ നിഖക്ക് ഫാക്ടറി ഇൻഡസ്ട്രി വർദ്ധിച്ചുവരാത്തതുകൊണ്ട് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡയറക്ടറേയോ ഗവണ്മെൻറിനേയോ കുറവും പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

പിന്നെ കൂടീൽ വ്യവസായമാണുള്ളത്. അതും ഇവിടെതെരുമ്പിതിക്ക് ഉടനടിവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു മാർഗ്ഗമില്ല. വളരെകാലത്തെ പരിചയവും അധികമൂലധനവുമുള്ള വിദേശ കമ്പനികളിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന പകിട്ടുള്ള സാധനങ്ങൾ ഇവിടെ കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു വിറ്റു കൊ

[Mr. Tariatu Kunjittomman.]

ണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെക്കാൾ മേന്മയും വിലക്കുറവും ഉള്ള സാമാനങ്ങളെ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കി വ്യവസായത്തിൽ അവരെജയിച്ചു കളയാമെന്ന് ആശിക്കാൻ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ വഴിയില്ല. പുറത്തു നിന്നും വരുന്ന വ്യവസായസാധനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് അവയ്ക്ക് വലിയനികുതിച്ചുമതലണം. എന്നാൽ മാത്രമെ ഇവിടത്തെ വ്യവസായത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. വ്യവസായപ്രവർത്തകന്മാർ ആദായമാണുപ്ലോടാക്കുക. ധാരാളം മരങ്ങൾ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന വനത്തിലൊ അല്ലെങ്കിൽ വൻമരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിലൊ ഏതെങ്കിലും കൃഷി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ കൃഷിക്ക് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ മരങ്ങളെ മുറിച്ചു നീക്കിയ ശേഷം കൃഷി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവയും. അതു പോലെ പുറത്തു നിന്നും കുറഞ്ഞവിലക്ക് വരുന്ന പകിട്ടുള്ള സാമാനങ്ങളെ വലിയ നികുതിച്ചുമതല ബഹിഷ്കരിക്കണം. ജപ്പാൻ രാജ്യത്തു് ഇങ്ങനെ ചെയ്താണു് വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയതു്. വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിയിലിരിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിലും ചില സാമാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്പോഴും നിയന്ത്രണമുണ്ടു്. അമേരിക്കാ ഹാറലിയിൽനിന്നും വരുന്ന ബട്ടൻസിൽ വലിയ നികുതിച്ചുമതലയാണു് അടുത്തകാലത്തും ബട്ടൻവ്യവസായത്തെ അമേരിക്കയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയതു്.

ജപ്പാൻ അൻപതു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിലാണു് ഒരു വലിയവ്യവസായ രാജ്യമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. അതു് ഇവിടാനിയന്ത്രണംകൊണ്ടാണെന്നു് അതിന്റെ ചരിത്രംകൊണ്ടറിയാം. കടൽ വ്യവസായത്തിൽ ഇന്നു ലോകത്തിലേക്കുമുന്നിട്ടു് നില്ക്കുന്ന ജപ്പാൻ രാജ്യത്തിൽ പുറത്തുനിന്നും വരുന്ന സാമാനങ്ങൾക്കു് നികുതിച്ചുമതല വളരെകാലം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു സംരക്ഷിതരാജ്യത്തിന്റെ നിലയിൽ ഇവിടെ സാധിക്കുമോ എന്ന് സംശയമുണ്ടു്. നാം വാങ്ങിക്കുന്ന സാമാനങ്ങളധികവും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയാണു്. അവയ്ക്കു യഥേഷ്ടം നികുതിച്ചുമതല നിയന്ത്രിക്ക സാദ്ധ്യമല്ല. വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഇവിടെയുള്ളവിഷമങ്ങളെ ചിന്തിക്കാതെ ഈ പുതിയവിഷയത്തിൽ വലിയ അഭിവൃദ്ധി വരുത്തിയില്ലെന്നു് കാരണംപറഞ്ഞു് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുദ്യക്ഷനെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതു് ശരിയാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഈ വകുപ്പിൽ ഇപ്പോൾ പല വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഉണ്ട്. എൻറോ ന്യൂസ്റ്റേഫിതൻ മിസ്റ്റർ പാർലമെന്റിലുള്ള പാഞ്ഞതുപോലെ അവരെക്കൊണ്ട് വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനും എത്രയോ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുണ്ട്. അവരെക്കൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ലെന്ന് ഞാൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞു. കൃഷി ഇവിടെ പ്രായോഗികമായ തൊഴിലാണ്. എന്നിട്ടുപോലും വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പരിശ്രമം പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇവിടെ അത്ര പ്രായോഗികമല്ലാത്തതും നടപ്പിലില്ലാത്തതുമായ പുതിയ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ വകുപ്പിലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പരിശ്രമം സഫലമായി കാണാത്തതിൽ അതിശയിക്കുന്നില്ല.

വ്യവസായങ്ങൾ ചെയ്ത് അതിൽ നിന്നും ആദായമുണ്ടാക്കുന്നതിനല്ലല്ലോ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. പലതരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ഇവിടെ ആദായകരമായ വ്യവസായങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നറിഞ്ഞ് ജനങ്ങളെ ആവിഷയങ്ങളിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് അവർ ഒരു വിധം ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. പുറത്തുനിന്നും വരുന്ന സാധനങ്ങളോട് മത്സരിച്ചു ജയിക്കാൻ നമുക്കു ഇപ്പോൾ സാധിക്കുകയില്ല. ജീവിത മത്സരത്തിൽ ഓരോവിഷയങ്ങളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചവരും വൈദഗ്ദ്ധ്യമില്ലാത്തവരും തമ്മിൽ കിടപിടിക്കുമ്പോൾ വൈദഗ്ദ്ധ്യമില്ലാത്തവർ പരാജയപ്പെടുമ്പോകുമെന്നുള്ളത് സാധാരണമാണ്.

സോപ്പ്, തീപ്പെട്ടി, പെൻസിൽ എന്നീ വ്യവസായങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുവരാത്തതിനുള്ള കാരണം അതിലേക്ക് മുടക്കുന്ന മൂലധനത്തിന്റെ കുറവാണ് എന്ന് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. നേരെ മറിച്ച് വളരെക്കാലത്തെ പരിചയമുള്ളവർ യന്ത്രശാലകളിൽ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്ന സാമാനങ്ങളുടെ വിലകുറവും ഗുണവും കൊണ്ടാണ് നമുക്ക് പരാജയം വരുന്നത്. വിദേശസാമാനങ്ങളെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഒരു സ്വദേശീയവുമെന്റുണ്ടാക്കി. ഇവയെ തടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഇതിൽ പ്രവേശിച്ച് നിയന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പത്തു പതിനഞ്ചുകൊല്ലങ്ങളായി വ്യവസായ വകുപ്പിലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നിട്ടും ഈ വകുപ്പുവ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരാത്തത് കഷ്ടമാണെന്ന് പറയുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കുടിൽവ്യവസായം പോകുന്നതിലേക്കും വലിയ അഭിവൃദ്ധിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ജപ്പാനിൽ കുറെപ്പേരെ അയച്ച് പഠിപ്പിച്ചു വരുത്തി കുടിൽവ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് ഒന്നു

[Mr. Tariatu Kunjitomman]

പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. അതിലേക്ക് മറ്റു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലായ് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതുപോലെയുള്ള വലിയ ചിലവും വരികയില്ലായിരിക്കും.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): അതിലേക്ക് ഇപ്പോൾ ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അയക്കണോ, അതല്ല പുത്തനായിട്ട് ആരെയെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്ത് അയക്കണോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): ഇപ്പോൾ കൂടി പ്രവസായം ജപ്പാനിൽ പോയിപരിശീലിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആരും ഇവിടെ ഇല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പരിശീലനം നടത്തിയിട്ടുള്ളവർ ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അയക്കണമെന്നില്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ കുറെയുവാക്കന്മാരെ അയച്ച് പരിശീലിപ്പിച്ചു വരുത്തിയാൽ കൊള്ളാം.

രാജ്യത്ത് ധനവാന്മാരും ദരിദ്രരും ഉണ്ട്. ദരിദ്രരാണ് അധികം. ഈ കൂടി പ്രവസായംകൊണ്ട് ദരിദ്രർക്കാണ് ഐശ്വര്യവും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ളത്. ഈ കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിക്കണം. ധനവാന്മാരുടെ ഐശ്വര്യത്തേക്കാൾ സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യത്തെ വേണം ഗവണ്മെന്റ് അധികം നോക്കുവാൻ. പ്രവസായാഭിവൃദ്ധിയുള്ള തടസ്സങ്ങളെ നോക്കാതെ കേവലം കണ്ണുനീർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് അദ്ധ്യക്ഷനെ കുറ്റം പറയുന്നത് ശരിയല്ല. അങ്ങനെ പറയുന്നവരോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. പ്രവസായാഭിവൃദ്ധിക്കായിട്ട് ഗവണ്മെന്റും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും കൂടുതലായി എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നാലോചിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കണം.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സർ, ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ പല സംഗതികളേയും കൗൺസിലിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് നിർമ്മണമെന്നോ അത് ഇന്ന് നിലക്കുന്ന നിലയിൽ നിന്നും കുറെക്കൂടി കീഴ്പ്പോട്ട് ആക്കണമെന്നോ ഉള്ള ആഗ്രഹം എനിക്കില്ല. എന്റെ ഉപക്ഷേപത്തെ എന്തുത്തിട്ടുള്ളവർക്കു കൂടിയും അത് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള സംഗതിയെ ഈ കൗൺസിലിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഉദ്ദേശം.

എന്നു കാണുമ്പോൾ എന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ ഒരിക്കലും എത്രത്തിട്ടില്ല എന്നാണ് എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും കയർ മാറിംഗ് സിനെസംബന്ധിച്ച് അന്വേഷശക്തരായ മത്സരംകൂടത്തിലധികമായിട്ടുണ്ടെന്നും അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഉണ്ടെന്നും അതു അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു എന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായി. അതു വളരെ ആശ്ചര്യം തന്നെ. നാം ഇവിടെ നിന്നും കയർകുറഞ്ഞ വിചിത്രം അയച്ചുകൊടുത്ത് അവർക്ക് നമ്മെക്കാൾ ലാഭമായ നിലയിൽ പാ നെയ്യുന്നതിനുള്ള പെരുകയും ലഭിച്ചാൽ തന്നെയും മറ്റു സംഗതികളിൽ വേണ്ട പരിശീലനം അവർക്ക് ലഭിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനോട് എനിക്കു യോജിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നാം ഈ കയറിനെ എത്രയും കുറഞ്ഞവിലക്ക് അയച്ചുകൊടുത്താലും അവർ പരിശ്രമികളായതിനാൽ അവയെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നതും അവരുടെ രാജ്യത്ത് ഏതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമോ അതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അവർ ശ്രമിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇൻഡസ്ട്രിയെ നാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പ്രധാന വ്യവസായത്തെ മറ്റു രാജ്യക്കാർ അപഹരിക്കുന്നതിനെ നാം തടയുന്നതു കൊണ്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ചകരിയും കയറും അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് അയക്കാൻ ഇടവരാതെ ആയിപ്പോകുമെന്ന് അശേഷം സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. വിദേശികൾ എത്ര തന്നെ ശ്രമിച്ചു നോക്കിയാലും ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന രീതി ചിലുള്ള കയർ ഉണ്ടാക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. ഇവിടെത്തെ വ്യവസായത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇവിടെത്തെ കയറും ചകരിയും കൊണ്ടല്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിയതു കൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ കയറിന് ഡ്യൂട്ടിവെയ്ക്കായതെയും നമ്മുടെ സാമാനങ്ങൾക്ക് ഡ്യൂട്ടി ചുമത്തിയും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ സംഗതി നാം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കയറുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും കടപ്പുറത്തു ഉണ്ടാക്കുന്ന കയറുപോലെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇവിടെ തന്നെ വേണ്ട ശ്രമം ചെയ്തിട്ടും സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് കണ്ടത്. ഇവിടെത്തന്നെ സകല സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു സ്ഥലത്തുണ്ടാക്കുന്ന കയർ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated) : കടപ്പുറത്തു ഉണ്ടാക്കുന്ന മാതിരിയുള്ള കയർ അന്യസ്ഥലത്തു ഉണ്ടാക്കാറില്ലയോ?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): കായലോരങ്ങളിലുള്ള ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ നന്നും ഇപ്പോൾ അന്യദേശങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുന്ന കയർ അധികവും മാററിംഗ്സിനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated): കടപ്പറത്തുണ്ടാക്കുന്ന കയർ മാററിംഗ്സിന് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലയോ?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated) ആ വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല.

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated): വിലകൂടിയ കയർ ഏതെന്ന് റിയാമോ?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): കടപ്പറംകയറാണ്. കയറിന്റേയും ചകരിയുടേയും വില അന്യദേശങ്ങളിലെ ഡിമാൻഡ് അനുസരിച്ചിരിക്കും. ധാരാളം കയറുപോ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ കയറിനും ചകരിക്കും വിലകൂടിവരും. ഡിമാൻഡ് കുറയുന്നകാലത്ത് വിലയും കുറയ്ക്കിവരും. അതു സാധാരണയാണ്.

ഫാക്ടറി വ്യവസായം ഇവിടെ വളർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പഠനമുണ്ട്. പല വ്യവസായവും പലവിധത്തിലും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി നല്ലത് ഏതാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ട് അവയെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിനെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കത്തക്കവിധം അതു ആദായകരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള തൊഴിൽശാലകളെ വളർപ്പിക്കണം. ആയിൽമിൽ, ഒന്നുമാത്രമാണ് ആദ്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. ആലപ്പുഴയിൽ അതില്ലായിരുന്നു. ആദായകരമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പലരും അതിനേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

MR. MATTHEW MURIKKAN (Vaikam): അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഫാക്ടറി സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): ഗവണ്മെന്റ് നല്ല നിലയിലുള്ള വ്യവസായമേതെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു അതിനെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സ്വത്തനിലയിൽ സ്ഥാപിച്ചു ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കണം. ജനങ്ങൾ അതിലേക്ക് ധാരാളമായി വരുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് അതിൽനിന്നും പിൻമാറി ജനങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തി വേറെ ഒരു വ്യവസായം കണ്ടുപിടിച്ചു ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കണം.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (Edavagai): മദ്രാസും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഈമാതിരി ഫാക്ടറികൾ ഏതെങ്കിലും നടത്തുന്നുണ്ടോ?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): വ്യവസായം ശരിയായനിലയിൽ വരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന പല ഗവണ്മെൻറും ഇങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു സ്വന്തമായിട്ടുമാണ്. ഒരു വ്യവസായശാലക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ തൊണ്ണൂറ്റ് ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെൻറിന്റേതായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ മുന്പോട്ടുവരുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്യാൻ ജനങ്ങളോടുകൂടിയും. ഒടുവിൽ വ്യവസായം ജനങ്ങളോടുകൂടിയായിത്തീരും.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (Mavelikara cum Kartikapalli): തിരുവിതാംകൂറിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറ് ഫാക്ടററി വ്യവസായം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): ഗവണ്മെൻറ് തുടങ്ങിയതായിട്ട് എനിക്കറിവില്ല.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (Mavelikara cum Kartikapalli): പുനലൂർ പേപ്പർമിൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും തന്നെയാണോ തുടങ്ങിയത്?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): ഗവണ്മെൻറ് അതിൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയിരുന്നു. എത്രത്തോളം സാധിതപ്രായമാകുമെന്നുള്ള പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷമല്ല അതാരംഭിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് അപജയത്തിൽ കലാശിച്ചു. അതിലേക്കുവെളിയിൽ മാക്കററ് ഉണ്ടോ എന്ന് ഡയറക്ടർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (Kalkulam cum Vilavankod): എക്കണാമിക്ക് ഡവലപ്പ്മെൻറ് ബോർഡിൽനിന്നും ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഗതികളിൽ ഡയറക്ടർ അവർക്കു ശുചിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻവലിക്കുന്നതാണ് അനുമതിചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT: Has the member the leave of the House to withdraw his motion?

The motion was, by leave, withdrawn.

Motion 470 A.

The following motion was not moved.

MR. A. THANU PILLAI:

To reduce the allotment of Rs. 7,881 for establishment by Re. 1.

Motion 471.

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): I beg to move to reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowances by Rs. 10.

Sir, what I have to say with regard to the encouragement of local industry I have already dealt with in my Budget speech. I did not think of moving this motion, but on hearing my Friend, Mr. P. S. Mahomed handling a very difficult and important problem, I thought that I would take this opportunity to put before the House the real position of the most important of all our cottage industries, the coir yarn industry.

From the pleadings of Mr. P. S. Mahomed before this House, I understood that he is pleading for increasing the export duty of coir yarn. I remember that in 1924, when Dr. Kunjan Pillai was in England, he was discussing this problem with some eminent men, who were interested in the importation of coir yarn, and then he came to the conclusion that the increase in the export duty would kill one of the most important industries of this State. If I want to elaborate this question, I want really to take you to the position of the cottage industry of coir yarn in this country to-day. Sir, we are not producing one or two or half a dozen varieties of yarn. We are producing about ten qualities of coir yarn, which are very well-known in the world markets today. The most important qualities are Anjengo and Alapad. The others are Ashtamudi, Mangadan, Beach yarn etc. I fully agree with the statement of Mr. P. S. Mahomed that no other country in the world can produce the best kind of coir yarn such as Anjengo. But I must inform him that the Mangadan yarn, which is confined to the districts of Ashtamudi hitherto, are being imitated in most of the British Indian States; for instance, this Mangadan yarn is very wellimitated in the Cochin State and they are exporting it to other countries and as a result the competition of these Cochin exporters is very keen, because, as you are aware, there is no export duty in Cochin, while we have to pay about Rs. 4-8-0 per candy on all yarns we export. The Beach yarn can be produced even in districts like Tanjore, Ganjam and also in Ceylon. Ceylon is best suited for the production of this yarn.

I have no objection in putting a duty with regard to Anjengo and Alapad yarns, because Travancore enjoys full monopoly with regard to these. The whole question is whether we can make a discrimination between these different varieties of coir yarn. Suppose I got an order for hundred bales of, say, Anjengo yarn, and you discriminate to increase the duty of Anjengo yarn and keep the duty on Beach yarn as it is. Suppose the bale is weighed and its weight is found to be 300 cwts. I can freely tell the Customs Officer that it is Beach yarn, instead of Anjengo yarn on which the Government may be justified in increasing the duty. What I want to say is that it will be a very impracticable scheme.

Another point I have to point out here is that when the Government or the public demand for increasing the tariff value or the duty on a particular article, they have to see very carefully whether the country is able to consume that article either for industrial purposes or for any

other purpose. I may explain here that the Travancore mats and matting industry will take a few decades more to be able to consume the whole quantity of coir yarn produced in this country and it is a mistake, a big blunder, when Mr. Mahomed said that owing to the facility with which the foreign buyer could obtain this yarn, the export duty ought to be increased. Even before Alleppey had seen its first dawn on coir industry, I can assure Mr. Mahomed, even before his own generation knew anything about this industry,—

PRESIDENT : You may assure this House.

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated) : I can assure this House that countries like England, Holland, Belgium and Germany were carrying on this industry in a systematic way, and even today we are not able to compete with the big industrial factories in Germany, Holland and England, although sometimes we are able.

MR. P. S. MAHOMED (Nominated) : ഇവിടെനിന്നും അയക്കുന്നതാ ൨ മാറാസ് ആൻഡ് മാററിങ്ങിന് ഇമ്പോർട്ട് ചെയ്തി കൊടുക്കുന്നതായിട്ടറിയാമോ?

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated) : ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇല്ല.

MR. P. S. MAHOMED (Nominated) : അമേരിക്കയിലോ, ജർമ്മനിയിലോ ഉണ്ടോ?

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated) : ജർമ്മനിയിലും അമേരിക്കയിലും ഉണ്ട്.

There also my friend is showing a big fallacy. If we are going to increase the export duty on mats and matting, because Holland, Germany and the United States of America increase their import duty on mats and matting, how are you going to differentiate between these countries and ours? We are now-adays crying for free trade? There also I must admit that I will be the first man—

MR. MATTHEW MURIKKAN (Vaikam) : Does the member advocate free trade for Travancore?

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated) : I said that as a general statement. Yes, sir, I maintain that we should have free trade in Travancore, when the conditions of our industry in Travancore rise to such a level as in other countries.

MR. MATTHEW MURIKKAN (Vaikam), Not at present?

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated) : Not at present. I will be the first man to come and plead to the Government for increasing export duty, provided we are able to consume all the raw materials we produce. As long as we do not do so, I do not think that it would be a wise policy to adopt. What I say is that we are not able to consume all the coir yarn produced in Travancore in our own factories or in foreign factories established in this country.

[Mr. K. C. Karunakaran.]

Another thing that I want to place before the House is that there are many other countries today, where they are very busy with the development of coir yarn industry. Before the War, if you refer to the Statistics published in British India, you will be able to see that about 95 per cent of the requirements of Germany were drawn from the Cochin and Alleppey Ports. During the War Germany found it very difficult to get coir yarn from our country. But other countries were busy developing the coir industry and in 1920 the Director of Industries of Java came to Travancore to study the conditions under which the industry is being carried on in this country and he has published a book in the Dutch language about what he saw in Travancore and how this industry can be developed in Dutch Indies. Today Germany is one of the biggest buyers of coiryarn from Dutch Indies.

Dutch yarn is inferior to our coiryarn when compared with the colour of the yarn. I must also inform this House that before 1920, we have not been doing any colour or design work in mats and matting, because foreign countries liked our plain mattings better. Because Germany found that during the war they cannot get our yarn they got down half coloured yarn; they dyed it and made mattings of very good design and sold these fancy mattings at the same price as our plain mattings, which we used to export. Now we are not exporting even 5 per cent of the plain mattings we used to export before and during the war.

Another thing that I wish to mention is that in January last, Holland entered into a very keen competition with the Alleppey manufacturers in the London Market and I may tell the House that we have beaten them. I understand that some of the manufacturers are really suffering very much, but I maintain that it is simply owing to the inefficiency with which these factories are worked. It is not because the coir yarn is going out of the country. I am a manufacturer myself controlling over a thousand people daily and I tell you we are not capitalists but we are pushed up from above by the professional money lenders and from below by the so-called labour lenders. I recall in this connection the relations which exist between the employer and the employee. The workers are doing much harm to us and indirectly to the men who are engaged in the economic uplift of the country. These are some of the things which the Government should try to remedy. They have to interfere when they see that the industry is threatened by strike or lock-out.

MR. P. S. MAHOMED (Nominated): മാറ്റിംഗ് സിസ്റ്റം ഫാക്ടറി മാക്കറാ വിച ഇപ്പോൾ കുറഞ്ഞു വരികയാണെന്നറിയാമോ?

MR. K. C. KARUNAKARAN (Nominated): Yes. But Mr. Mahomed must remember that competition is the life-blood of business and that those who have devoted their lives to industry and commerce are not going—

MR. P. S. MAHOMED, (*Nominated*) : കമ്മ്യൂണിഷൻ നിമിത്തം ഫാറിൻമാക്കുവ വിവ കുറച്ചു കൊടുക്കയും വേലക്കാരുടെ കൂലി ദിവസം പ്രതി കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ട് അറിയാമോ?

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*) : I cannot answer that question, Sir.

PRESIDENT : You need not answer the question.

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*) : In this connection, it is pitiable that the Government sit still blindly and allow the workers, to go on as they like. The poor ignorant workers are being led by people who have no idea or conception of the economic condition of the State. When one man leads thousands follow him. Today in Mohamma the workers in a factory belonging to William Goodacre have gone on strike through the action of these leaders and as a result the families of these poor workers are suffering.

While on this subject, I will just read a line from a person who knows very intimately the economic condition of the country and also the relationship that exists between the workers and the employers of labour in the country. Sir, here is the reply written by our Deputy President, Rao Bahadur K. A. Krishna Aiyangar, to one of the English Firms in Alleppey which has been distributed by the Travancore Chamber of Commerce. He says:

"I told them that these industries are not run on philanthropic basis, and that labourers should not assume that the whole concern is worked for the benefit of the labourers. I was under the impression that the local labourers are not likely to go on strike thoughtlessly. In the present unorganised condition of labour, some healthy external influence may have a sobering effect and the ideal condition would be where labour is led and organised by the members of the labour force themselves. Most of the self-styled leaders have no correct conception either of the economic position or the mischievous reaction which will result from thoughtless action. It is up to you and other employers of labour to help them to organise the movement on sound lines. Most of the leaders have no correct conception of the economic position or of the mischievous reaction which will result from their thoughtless actions. It is up to employers of labour to help them to organise a movement."

From this we can understand how we are working. We are all very much concerned about the workers and their families. We cannot carry on our industry without these employees and we will be the first to put down these labour strikes by giving them a wage which will keep them and their families living. It is not our interest to see strikes up. What we really want the Government to do is to devise some machinery with representatives of employers, employees and Government to conciliate employers and employees in the event of an anticipated strike or lock-out.

MR. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*) : What is the dividend that they declare every year to the share holders?

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): You may as well refer to the balance sheet.

PRESIDENT: It is a question which you need not answer.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സർ, മിസ്റ്റർ കരുണാകരൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ എത്രത്തുകൊള്ളുന്നു. മാറിംഗ്സിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കു പറയാനുള്ള അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച സംഗതികൾക്കല്ല ഞാൻ ഇതിനെ പ്രത്യേകമായിട്ട് എത്രക്കുന്നത്. കൂലിക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നു എങ്കിൽ അത് ക്യാപ്പിറലിസ്സിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ കൂലികരയ്ക്കു കയും അവരുടെ ആഹാരത്തിന്നുപോലും കൊടുക്കാതെ പലവിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇവർ കണ്ണമടച്ച് മുതലാളിമാരുടെ കാലിൽ പിടിച്ചു കിടക്കണമെന്നാണ് എന്റെ സ്റ്റേമിന്റൻ പ്രസ്ഥാവിക്കുന്നത്.

PRESIDENT: I do not think you need go into the details with regard to any proposed labour legislation. If you are going to talk about that, that is not exactly the point before the House.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ഫാറിൻമാക്കറിലുള്ള ഭോഷങ്ങളെ തീക്കുന്നതിന് ഇവിടത്തെ സാധുക്കളായ തൊഴിലാളികളുടെ കൂലികരയ്ക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ സംഗതികൾ ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ക്യാപ്പിറലിസ്സിനെ ധരിപ്പിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ അതിനുള്ള സൗകര്യം അവർക്കു കൊടുക്കുകയില്ല. എന്റെ സ്റ്റേമിന്റൻ ഇവിടെ വായിച്ചു എഴുത്തിന്റെ ഉത്ഭവം പരമാത്മമാണ്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): I rise to a point of order, Sir, as to how far this House is benefited by this discussion, so far as the Industries Department is concerned?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ഈ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ വേണ്ടുപോലെ....

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): May I remind the House that the time allowed for the demand has expired?

PRESIDENT: Yes, the time is just expiring.

The time allotted for the Demand has now expired and this and the other motions lapse.

The above and the following motions lapsed on account of the expiry of the time allotted for the Demand.

Motions 472 to 490.

MR. K. C. KARUNAKARAN :

472. To reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowances by Rs. 10.

MR. A. C. KURIAKOSE :

473. To reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowances by Rs. 10.

MR. K. C. KARUNAKARAN :

474. To reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowances by Rs. 10.

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN :

475. To reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowances by Rs. 100.

MR. V. CHELLAM PILLAI :

476. To reduce the allotment of Rs. 17,098 for Direction by Re. 1.

MR. R. KESAVA PILLAI :

477. To reduce the allotment of Rs. 17,098 for Direction by Re. 1.

MR. T. C. KESAVA PILLAI :

478. To reduce the allotment of Rs. 17,098 for Direction by Re. 1.

MR. D. C. JOSEPH :

479. To reduce the allotment of Rs. 17,098 for Direction by Rs. 5.

MR. P. S. MAHOMED :

480. To reduce the allotment of Rs. 17,098 for Direction by Rs. 10.

MR. A. C. KURIAKOSE :

481. To reduce the allotment of Rs. 2,400 for establishment by Rs. 5.

MR. A. C. KURIAKOSE :

482. To reduce the allotment of Rs. 1,142 for school establishment by Rs. 5.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI :

483. To omit the allotment of Rs. 300 for the pay of the Assistant Instructor in type-writing.

MR. K. C. KARUNAKARAN :

484. To omit the allotment of Rs. 10,257 for Government School of Commerce.

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR :

485. To reduce the allotment of Rs. 20,000 for grants to industrial institutions by Rs. 10.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA :

485 A. To reduce the allotment of Rs. 75,605 for Industrial Education by Rs. 10.

MR. K. C. KARUNAKARAN :

486. To omit the allotment of Rs. 5,614 for Experimental Tannery.

MR. T. C. KESAVA PILLAI :

487. To omit the total allotment of Rs. 1,26,001 under Demand XIV.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI :

488. To reduce the total allotment of Rs. 1,26,001 under Demand XIV by Re. 1.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI :

489. To reduce the total allotment of Rs. 1,26,001 under Demand XIV by Re. 1.

MR. P. S. MAHOMED :

490. To reduce the total allotment of Rs. 1,26,001 under Demand XIV by Rs. 100.

PRESIDENT : I put to the House for its vote Demand No. XIV—Industries—Rs. 1,26,001. May I take it the Demand is passed ?

The grant was made.